

تاریخ دریافت مقاله: ۹۶/۰۱/۰۱
تاریخ پذیرش مقاله: ۹۶/۰۲/۱۵

ارزیابی و مقایسه تازه‌ترین فنون آزمون پس‌نمایی نرم‌افزار

محمدرضا دهقانی تفتی

دانشجوی کارشناسی ارشد نرم‌افزار، دانشکده مهندسی و علوم کامپیوتر، دانشگاه شهید بهشتی

پست الکترونیکی: mo.dehghani@mail.sbu.ac.ir

علیرضا خلیلیان

دانشجوی دکتری نرم‌افزار، دانشکده مهندسی کامپیوتر، دانشگاه اصفهان

پست الکترونیکی: khalilian@eng.ui.ac.ir

مجتبی وحیدی اصل*

استادیار مهندسی نرم‌افزار، دانشکده مهندسی و علوم کامپیوتر، دانشگاه شهید بهشتی

پست الکترونیکی: mo_vahidi@sbu.ac.ir

چکیده

تکیه بر نتایج بررسی‌ها، مهم‌ترین دستاوردهای نظری و تجربی تحقیقات اخیر گزارش شده است. واژه‌های کلیدی: آزمون نرم‌افزار، آزمون پس‌نمایی، مجموعه آزمون، آزمایش.

رواج و ضرورت استفاده از آزمون پس‌نمایی^۱ در مرحله نگهداری نرم‌افزار، منجر به تحقیقات گسترده و توسعه فنون متعددی شده است. اکنون به پاسخ دو سؤال نیاز داریم: روند تحقیقاتی چگونه بوده و چطور باید ادامه یابد؟ فنون را چگونه با هم مقایسه کنیم و فن بهتر کدام است؟ این مقاله مهم‌ترین دستاوردهای آزمون پس‌نمایی نرم‌افزار را در خلال سال‌های ۲۰۱۰ تا ۲۰۱۶ گزارش می‌نماید. هدف این است که ضمن روشن کردن مفاهیم، معیارهایی نیز معرفی گردد که زمینه ارزیابی و مقایسه فنون آزمون پس‌نمایی را به‌طور نظام‌یافته فراهم سازد. با

مقدمه

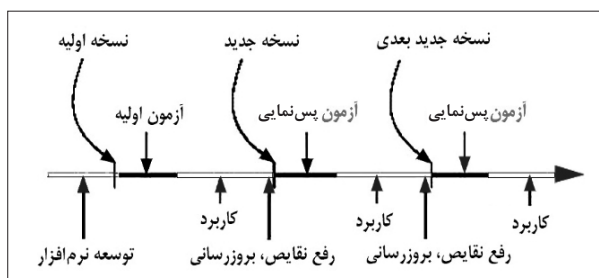
آزمون پس‌نمایی یکی از رایج‌ترین روش‌های مورد استفاده در صنعت و دانشگاه برای بهینه‌سازی فعالیت‌های تضمین کیفیت نرم‌افزار حین مرحله نگهداری است؛ اختصاصاً کاهش خطر تغییرات و هزینه‌های محاسباتی [۱]. در مرحله نگهداری، نرم‌افزار دائماً به سه دلیل در حال تغییر است: الف) اشکال‌زدایی و رفع خطاها؛ ب) اضافه

* نویسنده مسئول

1- Regression testing

<pre> 1: read (x, y); 2: if (y < 0) then 3: power = -y; 4: else 5: power = y; 6: endif 7: z = 1; 8: while (power != 0) do 9: z = z - y; *** 10: power = power - 1; 11: endwhile 12: if (y < 0) then 13: z = 1 / z; 14: endif 15: result = z; 16: write (result); </pre>	<pre> 1: read (x, y); 2: if (y < 0) then 3: power = -y; 4: else 5: power = y; 6: endif 7: z = 1; 8: while (power != 0) do 9: z = z * y; *** 10: power = power - 1; 11: endwhile 12: if (y < 0) then 13: z = 1 / z; 14: endif 15: result = z; 16: write (result); </pre>	<table border="1"> <thead> <tr> <th>آزمایه</th> <th>خروجی منتظره</th> <th>خروجی واقعی</th> </tr> </thead> <tbody> <tr> <td>t_1</td> <td>$\frac{1}{2}$</td> <td>$\frac{1}{2}$</td> </tr> <tr> <td>t_2</td> <td>1</td> <td>1</td> </tr> <tr> <td>t_3</td> <td>27</td> <td>-8</td> </tr> <tr> <td colspan="3">روی نسخه اولیه (بالا)</td> </tr> <tr> <td colspan="3">روی نسخه دوم (پایین)</td> </tr> <tr> <th>آزمایه</th> <th>خروجی منتظره</th> <th>خروجی واقعی</th> </tr> <tr> <td>t_1</td> <td>$\frac{1}{2}$</td> <td>-1</td> </tr> <tr> <td>t_2</td> <td>1</td> <td>1</td> </tr> <tr> <td>t_3</td> <td>27</td> <td>27</td> </tr> </tbody> </table>	آزمایه	خروجی منتظره	خروجی واقعی	t_1	$\frac{1}{2}$	$\frac{1}{2}$	t_2	1	1	t_3	27	-8	روی نسخه اولیه (بالا)			روی نسخه دوم (پایین)			آزمایه	خروجی منتظره	خروجی واقعی	t_1	$\frac{1}{2}$	-1	t_2	1	1	t_3	27	27
آزمایه	خروجی منتظره	خروجی واقعی																														
t_1	$\frac{1}{2}$	$\frac{1}{2}$																														
t_2	1	1																														
t_3	27	-8																														
روی نسخه اولیه (بالا)																																
روی نسخه دوم (پایین)																																
آزمایه	خروجی منتظره	خروجی واقعی																														
t_1	$\frac{1}{2}$	-1																														
t_2	1	1																														
t_3	27	27																														
نسخه اولیه برنامه	نسخه دوم برنامه	مجموعه آزمایش‌های پس‌نمایی																														

شکل ۱: مثال از عملکرد آزمون پس‌نمایی

شکل ۲: جایگاه آزمون پس‌نمایی

است، به طوری که بخش عظیمی از هزینه‌های توسعه نرم‌افزار را به خود اختصاص می‌دهد. برای مثال طبق گزارش‌های رسمی، یکی از شرکت‌های نرم‌افزاری، محصولی با مجموعه آزمونی بالغ بر ۳۰۰۰۰ آزمایش^۲ داشته است که به بیش از ۱۰۰۰ ماشین‌ساعت برای اجرا شدن نیاز دارند [۶۲]. همچنین به صدها ساعت زمان نیاز است تا مهندسان این فرآیند آزمون پس‌نمایی را نظارت کنند. پس هزینه آزمون پس‌نمایی شامل نیاز به زمان بسیار و منابع سخت‌افزاری، نرم‌افزاری و انسانی است. دو دلیل عمده ریشه هزینه بالای آزمون پس‌نمایی است که به ماهیت آزمون برمی‌گردد: یکی دفعات بسیار انجام آزمون و دیگری حجم رو به افزایش آزمایش‌ها [۱، ۶، ۵۰، ۵۱، ۵۵، ۶۰]. شکل ۲ عملکرد آزمون پس‌نمایی (رگرسیون) را در چرخه حیات نرم‌افزار به تصویر می‌کشد. هر چه چرخه حیات توسعه نرم‌افزار کوتاه‌تر باشد (مثل توسعه نرم‌افزار با روشگان چابک)، محدودیت‌ها و حساسیت‌های

شدن قابلیت‌های جدید؛ پ) حذف یا تغییر ویژگی‌های موجود. مأموریت اصلی آزمون پس‌نمایی این است که بررسی کند نرم‌افزار تغییر یافته هنوز درست کار می‌کند [۲]. به شکل ۱ توجه کنید.

برنامه دو ورودی x و y دریافت می‌کند و مقدار x_y را محاسبه می‌نماید. برای آزمایش درستی آن از دو آزمایش t_1 و t_2 استفاده می‌کنیم که هر دو دستور شرطی (انشعاب، انتخاب، تصمیم‌گیری) را اجرا کند (پوشش دهد). جدول سمت راست در بالا خروجی‌هایی که از اجرای این دو آزمایش روی نسخه اولیه دریافت می‌شود (واقعی) و خروجی که واقعاً باید دریافت شود (منتظره) را نشان می‌دهد. این دو آزمایش اجرای موفق^۲ دارند چون خروجی واقعی و منتظره برابرند. اکنون سومین آزمایش t_3 روی برنامه اجرا می‌شود. متأسفانه این آزمایش اجرای ناموفق^۳ دارد چون به جای خروجی درست ۲۷ مقدار نادرست -۸ داده می‌شود. برای تصحیح خطا، خط شماره ۹ تغییر داده می‌شود و سه آزمایش دوباره روی نسخه دوم اجرا می‌شوند (سمت راست پایین). این بار آزمایش سوم اجرای موفق دارد ولی آزمایش دوم ناموفق. این معنای آزمون پس‌نمایی است که می‌خواهد مطمئن شود تغییرات، بخش‌های درست را خراب نکرده باشند.

مسئله اینجاست که آزمون پس‌نمایی مهم اما پرهزینه

2- Pass
3- Fail

4- Test case

بیشتری بر چگونگی انجام آزمون پس‌نمایی با توجه به منابع محدود ایجاد می‌شود [۶۱].

برای پشتیبانی و کاهش هزینه‌های آزمون پس‌نمایی تاکنون چهار دسته از فنون در نظر گرفته شده‌اند [۱، ۲]: الف) اولویت‌دهی^۵؛ ب) انتخاب^۶؛ پ) کاهش/کمینه‌سازی^۷؛ ت) افزایش^۸. در سال‌های اولیه پیدایش فنون پس‌نمایی که از حدود ۱۹۹۵ شروع شده است، محققان بر طراحی فنون مختلف در هر رویکرد تمرکز داشته‌اند و این رویه تقریباً تا سال ۲۰۱۰ ادامه داشته است. پس از این دوره، فنون آزمون پس‌نمایی آن قدر بلوغ یافتند که به تدریج وارد صنعت شدند. در دوره پس از بلوغ، تمرکز تحقیقاتی دو شاخه پیدا کرد: الف) مطالعه‌های تجربی گسترده با فنون موجود روی برنامه‌هایی با مقیاس بزرگ و واقعی؛ ب) طراحی فنون پیچیده.

در مطالعه‌های تجربی گسترده، محققان به دنبال شناخت بیشتر عملکرد فنون موجود در موقعیت‌های عملی هستند و سعی می‌کنند از جنبه‌های مختلف آن‌ها را مورد سنجش قرار دهند. نشان داده شده که برای حداکثر بهره‌وری از هر فن باید عوامل زمینه‌ای مؤثر در موفقیت آن را بشناسیم [۵۳]. گاهی انتخاب نادرست یک فن خوب در یک موقعیت عملی بخصوص، باعث تنزل شدید سودمندی آن فن می‌گردد. فنون پیچیده با تکیه بر تجربه طراحی فنون گذشته و نتایج حاصل از ارزیابی آن‌ها و نیز بهره‌گیری از دانش نظری قوی‌تر طراحی می‌شوند که آگاهانه‌تر عمل کنند و سودمندی بیشتری در عمل داشته باشند.

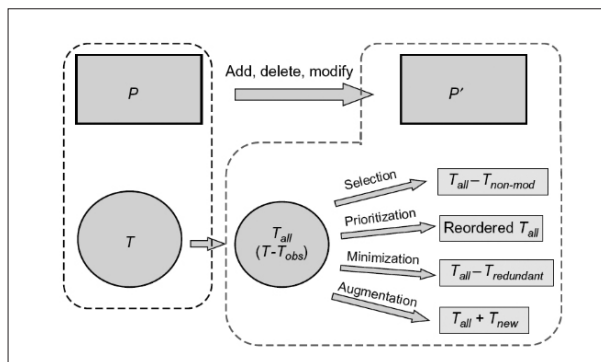
برای بهره‌مندی از یافته‌های دو شاخه از تحقیقات ذکر شده، لازم است فنون در یک مطالعه نظام‌یافته بررسی شوند. یو و هارمان [۲] مروری بر فنون آزمون پس‌نمایی کرده‌اند که در آن مهم‌ترین مقاله‌ها از ۱۹۷۷ تا ۲۰۱۰ مورد بررسی قرار گرفته‌اند؛ بررسی فنون به‌تنهایی، بدون هیچ معیار و بدون مقایسه‌ای صورت گرفته است. کی و

همکاران او [۴۹] با تمرکز بر فنون آزمون پس‌نمایی وب، مطالعه نقشه‌برداری نظام‌یافته‌ای روی مهم‌ترین مقاله‌های سال ۲۰۰۰ تا ۲۰۱۳ ارائه کرده‌اند. انگستروم و همکاران [۵۱] ۲۷ مقاله در روش‌های انتخاب آزمون پس‌نمایی ارائه شده بین ۱۹۹۷ تا ۲۰۰۶ را مورد بررسی قرار داده‌اند که آن‌ها را چند معیار ساده ارزیابی کرده‌اند. کاتال و میشرای در مطالعه نقشه‌برداری نظام‌یافته [۵۰] ۱۲۰ مقاله بین ۲۰۰۱ تا ۲۰۱۰ در اولویت‌دهی آزمایش‌ها را با در نظر گرفتن چند معیار ساده مورد بررسی قرار داده‌اند. هیونسوک دو [۱] مقاله‌های اخیر در آزمون پس‌نمایی بین ۲۰۱۰ تا ۲۰۱۵ را بدون معیار خاصی مورد بررسی قرار داده است. مطالعه‌های مذکور یک یا چند مورد از مشکل‌های زیر را دارند: الف) عدم پوشش مقالات تا ۲۰۱۶؛ ب) عدم بررسی فنون هر چهار رویکرد به‌طور یکجا بخصوص افزایش آزمایش‌ها؛ پ) عدم معرفی معیارهایی برای مقایسه فنون؛ ت) عدم تمرکز بر مطالعه‌های تجربی گسترده و فنون اختصاصی به‌طور هم‌زمان.

برای پر کردن خلأ تحقیقاتی یاد شده، مقاله حاضر دانش و تجربه‌های حاصل از مطالعه‌های اخیر را از دو جنبه مطرح شده مرور می‌کند و فنون را با هم مقایسه می‌نماید. از آنجائی که مقایسه باید ضابطه‌مند باشد، معیارهایی معرفی می‌شود که بر اساس آن‌ها امکان ارزیابی و مقایسه میسر گردد. مقاله حاضر از آن جهت جدید است که فنون و مطالعه‌های جدید آزمون پس‌نمایی را به‌طور خلاصه مرور می‌کند و نکات مهم آن‌ها را برجسته می‌سازد. همچنین چارچوبی برای ارزیابی و مقایسه فنون آزمون پس‌نمایی نرم‌افزار ارائه می‌کند. حاصل مقاله حاضر دستکم به دو شکل می‌تواند مورد استفاده قرار گیرد:

- برای پژوهشگرانی که قصد تحقیق در این زمینه دارند، مروری از تازه‌ترین یافته‌ها عرضه می‌کند و با جمع‌بندی نتایج، آن‌ها را به سمت خلق فنون سودمندتر هدایت می‌نماید.
- برای کارورزان صنعت که به دنبال پیاده‌سازی فنی مؤثر و مناسب با پروژه‌های عملی خود هستند، امکان

5- Prioritization
6- Selection
7- Reduction/Minimization
8- Augmentation

شکل ۳: نمای کلی فنون آزمون پس‌نمایی نرم‌افزار [۱]

کرد: اولی حاوی تغییرات در تصمیمات طراحی و کدهای واقعی است و مشخصات تغییر نمی‌کند. پس بدون تغییر آزمایش‌های موجود می‌توان از آن‌ها به‌منظور آزمون برنامه تغییر کرده استفاده کرد. اما دومی حاوی تغییر مشخصات برنامه تغییر کرده است، یعنی برنامه تغییر کرده باید با توجه به مشخصات جدید آن آزموده شود؛ پس این نوع آزمون به فنون تولید آزمایش جدید نیاز دارند. سه فن انتخاب، اولویت‌دهی و کاهش/کمینه‌سازی بر کاهش هزینه‌های آزمون پس‌نمایی از طریق استفاده مجدد از آزمایش‌های موجود تمرکز دارند. اما همیشه استفاده مجدد از آزمایش‌های موجود، کافی نیست؛ برای آزمون قابلیت‌های جدید، آزمایش‌های جدید نیز ممکن است مورد نیاز باشند. فن افزایش، آن نواحی از کد که جدیداً اضافه شده‌اند را تشخیص می‌دهد و آزمایش‌های جدیدی برای آن‌ها می‌سازد [۱]. برای کامل بودن رویکردها گاهی به آزمون مجدد کامل^{۱۱} هم به‌عنوان روشی اشاره می‌شود که در آن بی‌قید و شرط همه آزمایش‌هایی که داریم را مورد استفاده قرار می‌دهیم. آزمایش‌ها را می‌توان به پنج دسته تقسیم کرد [۱] که دسته‌های اول تا سوم حاوی آزمایش‌های داخل مجموعه آزمون فعلی هستند. دسته‌های چهارم و پنجم آزمایش‌هایی هستند که برای آزمون برنامه تغییر یافته باید تولید شوند.

تعریف ۲: آزمایش‌های قابل استفاده مجدد^{۱۲} آزمایش‌هایی هستند که فقط بخش‌هایی از برنامه را که بین دو نسخه

شناخت و ارزیابی فنون موجود را میسر می‌نماید.

به‌طور خلاصه، نوآوری‌های این مقاله عبارتند از:

- معرفی فنون اخیر آزمون پس‌نمایی نرم‌افزار و ارائه خلاصه‌ای از عملکرد هر یک
- ارائه مجموعه‌ای از معیارها جهت ارزیابی و مقایسه فنون آزمون پس‌نمایی نرم‌افزار
- بحث در یافته‌ها و نتایج حاصل از ارزیابی و مقایسه آن‌ها و ارائه رهنمودهایی برای کاربردهای عملی و پژوهش‌های آتی

ساختار ادامه مقاله به این شرح است: بخش دوم ادبیات موضوع را با ارائه تعریف‌های لازم مرور می‌کند. روشگان جمع‌آوری مقالات و معیارهای ارزیابی در بخش سوم بیان می‌شوند. در بخش چهارم خلاصه هر روش بیان می‌شود و با معیارها ارزیابی می‌گردد. بخش پنجم هم مقاله را جمع‌بندی می‌نماید.

۲- مروری بر ادبیات

معمولاً آزمون پس‌نمایی با استفاده مجدد از آزمایش‌های قبلی و با ایجاد آزمایش‌های جدید که برای آزمون خصوصیات جدید استفاده می‌شود، انجام می‌گیرد. آزمون پس‌نمایی به‌طور غیررسمی این‌چنین تعریف می‌شود:

تعریف ۱: فرض کنید P برنامه‌ای باشد که برای ایجاد نسخه‌ای جدید از آن، اصلاح شده و P' به وجود آمده و T مجموعه آزمونی باشد که برای P ساخته شده است. در گذار از P به P' ، برنامه ممکن است پس‌رفت نماید؛ رفتاری که قبلاً در P به‌درستی عمل می‌کرده ممکن است در P' دچار مشکل شود. آزمون پس‌نمایی برای تشخیص این‌که آیا P' پس‌رفت داشته است یا خیر صورت می‌گیرد [۱].

شکل ۳ خلاصه فنون آزمون پس‌نمایی را نشان می‌دهد. در سمت راست شکل ۱، آزمایش‌هایی که حاصل از اعمال فنون هستند، نشان داده شده‌اند. آزمون پس‌نمایی را می‌توان به دو دسته کلی اصلاحی^۹ و پیشرو^{۱۰} تقسیم

11- Retest all
12- Reusable

9- Corrective
10- Progressive

تغییر نکرده‌اند، می‌آزمایند. اجرای این آزمایش‌ها برای آزمون نسخه تغییر یافته برنامه ضروری نیست ولی آن‌ها را در مجموعه آزمون نگه می‌دارند زیرا برای آزمون پس‌نمایی نسخه‌های بعدی برنامه لازم می‌شوند.

تعریف ۳: آزمایش‌های قابل آزمون مجدد^{۱۳} آزمایش‌هایی هستند که بخش‌های تغییر کرده از برنامه فعلی در نسخه جدید آن‌را می‌آزمایند. بنابراین برای آزمون نسخه تغییر کرده، این آزمایش‌ها حتماً باید اجرا شوند.

تعریف ۴: آزمایش‌های منسوخ^{۱۴} آزمایش‌هایی هستند که: الف) ارتباط بین ورودی/خروجی‌های آن‌ها به خاطر تغییر مشخصات دیگر معتبر نیست؛ ب) به خاطر تغییرات برنامه، بخش‌های که برای آزمون آن‌ها طراحی شده بودند را دیگر نمی‌آزمایند؛ ج) آزمایش‌هایی ساختاری هستند که دیگر سهمی در پوشش ساختاری برنامه ندارند.

تعریف ۵: آزمایش‌های ساختاری جدید^{۱۵} ساختارهای برنامه تغییر یافته را می‌آزمایند و پوشش ساختاری در بخش‌های تغییر یافته نسخه جدید برنامه ایجاد می‌کنند.

تعریف ۶: آزمایش‌های مشخصات جدید^{۱۶} آزمایش‌های جدیدی هستند که مشخصات برنامه تغییر یافته را می‌آزمایند؛ یعنی کدهای جدید تولید شده حاصل از بخش‌هایی تغییر یافته مشخصات نسخه جدید.

فنون انتخاب به دنبال کاهش اندازه مجموعه آزمون هستند، اما این فنون، آگاه از تغییر هستند؛ یعنی این‌که انتخاب، موقتی است و تمرکز بر روی تشخیص قسمت‌های تغییر یافته برنامه است. دلیل انتخاب آزمایش‌ها این است که آن‌ها با قسمت‌های تغییر یافته نرم‌افزار تحت آزمون مرتبط هستند [۲].

تعریف ۷: رودرمل و هارولد^{۱۷} مسئله انتخاب را به صورتی که به شکل زیر تعریف کرده‌اند [۵]:

ورودی: برنامه P ، نسخه تغییر یافته P' که P' است و یک مجموعه آزمون T .

مسئله: زیرمجموعه‌ای از T به نام T' بیابید که برای آزمون P' استفاده می‌شود.

ایمنی^{۱۸} جنبه مهم فنون انتخاب است. فنون انتخاب ایمن تضمین می‌کنند آزمایش‌هایی که انتخاب نشده‌اند، نمی‌توانند خطایی را در P' آشکار کنند. دو جنبه دیگر فنون انتخاب، دقت^{۱۹} و بهره‌وری^{۲۰} هستند. دقت اشاره دارد به این‌که این فنون تا چه اندازه به درستی آزمایش‌ها را انتخاب می‌کنند، به طوری که دیگر نیاز نباشد آزمایش‌های اضافه‌تری را دوباره اجرا نمود. دغدغه بهره‌وری، هزینه جمع‌آوری داده‌های مورد نیاز برای اجرای فن انتخاب و هزینه اجرای فن انتخاب می‌باشد. مصالحه بین دقت و بهره‌وری و مقرون به صرفه بودنشان با توجه به خصوصیات برنامه، تغییرات و مجموعه‌های آزمون، متفاوت است [۱]. مطالعه‌ها [۵۳] نشان داده‌اند که میزان تغییرات بین دو نسخه، به شدت کارایی فنون انتخاب را تحت تأثیر قرار می‌دهد.

دغدغه اولویت‌دهی، مرتب کردن آزمایش‌ها به گونه‌ای است که معیار مورد نظر، مثلاً نرخ تشخیص خطا، زودتر پیشینه گردد. اولویت‌دهی به دنبال یافتن جایگشت بهینه از دنباله آزمایش‌ها است و فرض می‌کند تمامی آزمایش‌ها ممکن است به ترتیبی که تولید کرده، اجرا گردند، اما عمل آزمون ممکن است در نقطه دلخواهی از فرآیند آزمون، متوقف گردد. با این وجود اولویت‌دهی می‌تواند شانس این‌که آزمایش‌های مهم اجرا شوند را بهبود دهد.

تعریف ۸: مسئله اولویت‌دهی به شکل زیر تعریف می‌گردد [۲]:

ورودی: یک مجموعه آزمون T ، مجموعه‌ای از جایگشت‌های T ، PT ، و تابعی از PT به اعداد حقیقی،
 $f = PT \rightarrow \mathbb{R}$.

مسئله: یافتن $T' \in PT$ به طوری که

$$(\forall T'')(T'' \in PT)(T'' \neq T')[f(T') \geq f(T'')]$$

مسئله اولویت‌دهی آزمایش‌ها، یک مسئله جستجو است که در برخی مراجع آن‌را معادل با مسئله کوله‌پشتی صفر و

18- Safety
 19- Precision
 20- Efficiency

13- Retestable
 14- Obsolete
 15- New-structural
 16- New-specification
 17- Harrold

یک دانسته‌اند. پس از آنجائی که اولویت‌دهی، NP سخت است، ممکن است تضمین بهینگی خیلی هزینه‌بر باشد. بر حسب انواع مختلف اطلاعات در دسترس که مرتبط با آزمایش‌ها هستند، فنون مختلف اولویت‌دهی را می‌توان طراحی و بهره‌برداری نمود [۶].

فنون کاهش یا کمینه‌سازی به دنبال کاهش اندازه یک مجموعه آزمون از طریق حذف دائمی آزمایش‌های اضافی از مجموعه آزمون هستند [۲]. در نتیجه هزینه اجرا، تأیید و مدیریت این آزمایش‌ها کاهش می‌یابد و بهره‌وری آزمون افزایش می‌یابد [۳].

تعریف ۹: ورودمل کاهش مجموعه آزمون را این چنین تعریف می‌کند [۴]:

ورودی: یک مجموعه آزمون T ، مجموعه‌ای از نیازمندی‌های $\{r_1, \dots, r_m\}$ که باید برآورده گردند و زیرمجموعه‌های T ، که T_1, \dots, T_n هستند به طوری که هر کدام از آزمایش‌های t_i که متعلق به T_i باشد، می‌تواند نیازمندی r_i را تأمین نماید.

مسئله: مجموعه‌ای نماینده^{۲۱} از آزمایش‌ها به نام T' از T بیابید که تمامی r_i ها را برآورده نماید.

معیار آزمون زمانی تأمین می‌شود که همه نیازمندی‌های آزمون تأمین گردند. مسئله کمینه‌سازی مجموعه آزمون NP کامل است که همزاد مسئله پوشش کمینه مجموعه‌هاست [۲]. کاهش در مجموعه آزمون باید به گونه‌ای انجام شود که قابلیت آشکارکنندگی خطای مجموعه حاصل نسبت به مجموعه آزمون اولیه، بدون تغییر یا با کاهش قابل اغماض (نسبت به میزان کاهش به دست آمده در زمان و منابع آزمون ناشی از کاهش مجموعه آزمون) همراه باشد؛ چون هدف اصلی آزمون آشکارسازی خطاهاست [۵۴]. برقراری توازن بین کاهش توان آشکارسازی خطای مجموعه آزمون حاصل نسبت به کاهش به دست آمده در زمان و منابع مصرفی به دلیل کاهش حجم آزمون‌ها، چالش اصلی است.

وقتی مهندسان نرم‌افزار از آزمون پس‌نمایی برای تأیید

21- Representative set

اعتبار نرم‌افزارهای در حال تحول استفاده می‌کنند، اغلب با اجرای آزمایش‌های موجود شروع می‌کنند. اما این کار ممکن است کافی نباشد؛ زیرا تغییرات کد می‌تواند عملکرد جدید اضافه کند و پوشش آزمون را عوض کند. فنون افزایش برای حل این مسئله، ابتدا تشخیص می‌دهند که کدام بخش‌های برنامه جدید هستند و برای آن‌ها آزمایش‌های جدید مورد نیاز است؛ سپس این آزمایش‌ها را تولید می‌کنند [۷]. چند نکته اهمیت دارد:

- الگوریتم‌های دقیق برای حل مسایل NP سخت از مرتبه نمایی هستند [۵۲] پس الگوریتم‌های مناسب بر مبنای روش‌های اکتشافی، فرااکتشافی، تقریبی و تصادفی طراحی می‌شوند. این روش‌ها جواب‌های نزدیک به بهینه را در زمان کم تولید می‌کنند که باعث کاربرپذیری عملی و مقیاس‌پذیری آن‌ها می‌گردد. فنون کاهش هزینه‌های آزمون پس‌نمایی این‌طورند.

- فنون آزمون پس‌نمایی در صدد انتخاب آزمایش‌هایی هستند که نیازمندی‌های خاصی را برآورده سازند. پوشش کد ۲۲ و قدرت آشکارکنندگی خطا^{۲۳} دو جنبه مهم هستند [۱].

- پوشش کد را بر اساس معیارهایی^{۲۴} در سطح ریزدانه^{۲۵} یا درشت‌دانه^{۲۶} می‌توان محاسبه کرد که دستورهای انشعابی^{۲۷}، زوج تعریف و استفاده^{۲۸} و فراخوانی زیربرنامه‌ها از انواع رایج آن هستند [۵۴]. برای محاسبه پوشش کد نیاز به فراکدگذاری^{۲۹} [۵۹] و اجرای آزمایش‌ها روی نسخه فراکدگذاری شده داریم. (منظور از فراکدگذاری، افزودن کدهای اضافه‌ای درون کد است که اطلاعاتی از اجرای کدهای به دست آورد). اغلب فنونی که از پوشش کد در بخشی از مراحل محاسبات خود استفاده می‌کنند، فقط یک نوع پوشش را مورد استفاده

22- Code coverage
23- Fault-exposing potential
24- Criteria
25- Fine-grained
26- Coarse-grained
27- Branch, condition, or edge coverage
28- Def-use pair
29- Instrument

جدول ۱: معیارهای ارزیابی به همراه مقادیرشان

کد معیار	نام معیار	مقادیر
C1	نوع فن	(۱ کاهش؛ ۲ انتخاب؛ ۳ اولویت‌دهی؛ ۴ افزایش)
C2	نوع معیار ارزیابی	(۱ کاهش اندازه مجموعه آزمون؛ ۲ فقدان در کاهش قابلیت تشخیص خطا؛ ۳ FDR؛ ۴ زمان سرتاسری؛ ۵ تعداد آزمایش انتخاب شده؛ ۶ APFD؛ ۷ تعداد انشعاب‌های پوشش داده شده در نسخه جدید)
C3	نوع برنامه‌های مورد استفاده برای ارزیابی	(۱ محک؛ ۲ دلخواه؛ ۳ پیدا شده حاصل از جستجوی نظام‌یافته در مخازن کد)
C4	بن‌انگاره (پارادایم) برنامه‌ها	(۱ رویه‌ای؛ ۲ شیء‌گرا؛ ۳ تابعی)
C5	نوع زبان برنامه‌سازی	(۱ C؛ ۲ C++؛ ۳ جاوا)
C6	رویکرد روش	(۱ پوشش محور؛ ۲ مدل محور؛ ۳ گراف دو قسمتی؛ ۴ برنامه ریزی خطی؛ ۵ حریم‌ناهی؛ ۶ نیازمندی؛ ۷ بازایی اطلاعات؛ ۸ برش بندی؛ ۹ تحلیل متن؛ ۱۰ فاصله رشته‌ای)
C7	نوع پوشش مورد استفاده در ارزیابی	(۱ انشعاب؛ ۲ مسیر؛ ۳ دستور؛ ۴ تابع؛ ۵ بلوک اولیه؛ ۷ رده)
C8	نوع خطاهای موجود	(۱ کاشته شده؛ ۲ واقعی)
C9	تعداد خطاهای به کار رفته	(۱ تک خطایی؛ ۲ چند خطایی)
C10	استفاده از آزمون فرض آماری	(۱ بلی؛ ۲ خیر)
C11	داشتن ابزار	(۱ بلی؛ ۲ خیر)
C12	نیازمند فراکدگذاری	(۱ بلی؛ ۲ خیر)

۲۹ مقاله انتخاب گشت. برای انتخاب اوزان ارزیابی به‌دنبال معیارهایی هستیم که حتی‌الامکان الف) اندازه‌گیری آن‌ها دقیق و علمی قابل انجام باشد؛ ب) قابل اندازه‌گیری برای همه فنون باشد (عمومی)؛ پ) قابل اندازه‌گیری بدون پیاده‌سازی باشند؛ ت) سبک وزن باشند. این معیارها به هیچ وجه جامع نیستند و به تنهایی قادر به ارزیابی فنون نیستند. با این حال فرض می‌شود که ترکیب این معیارهای ساده و سبک وزن با هم شهود بیشتری از ماهیت و عملکرد هر فن ایجاد می‌نماید. از آنجا که نام برخی معیارها طولانی است و برای این که از تکرار جلوگیری شود، به هر

قرار می‌دهند. نشان داده شده [۵۶] که استفاده از چند اطلاع پوشش کد از جنس‌های دیگر سودمندی فنون را بیشتر می‌کند ولی ملاحظاتی همچون سربار محاسباتی و سودمندی بیشتری که به‌دست می‌آید را باید در نظر گرفت. به‌طور تجربی نشان داده شده [۵۵] اگر دو پوشش استفاده شود که پوشش دوم از جنس متفاوتی باشد و ریزدانه‌تر، سودمندی قابل توجهی حاصل می‌شود. نشان داده شده [۲۵] که دانه‌بندی آزمایش‌ها تأثیر اساسی بر سودمندی فنون اولویت‌دهی دارد. به‌دست آوردن اطلاعات پوشش کد برای هر آزمایش در هر تغییر در سامانه‌های نرم‌افزاری بزرگ که با چندین زبان برنامه‌سازی نوشته شده‌اند و ناهمگن هستند بسیار دشوار است [۴۸].

• قدرت آشکار کنندگی خطا را بدون اجرای آزمایش نمی‌توان محاسبه کرد؛ بنابراین با روش‌هایی همچون فنون آزمون جهش^{۳۰} [۵۸] یا استفاده از میزان پوشش کد آن‌را تقریب می‌زنند.

• فنون طراحی شده گاهی تک هدفه عمل می‌کنند؛ مثلاً طوری طراحی می‌شوند که حداکثر پوشش کد به‌دست آید. گاهی فنون با در نظر گرفتن چند هدف، سعی در بهینه‌سازی همزمان آن‌ها می‌کنند؛ مثلاً ضمن افزایش پوشش کد، سعی دارند آزمایش‌هایی را انتخاب کنند که زمان اجرای کمتری دارند [۵۷].

۳- انتخاب مقالات و اوزان ارزیابی

برای یافتن مقالات مناسب سه پایگاه ACM، IEEE و Springer در بین سال‌های ۲۰۱۰ تا ۲۰۱۶ با کلید واژه‌های Test Case Prioritization، Test Suite Regression Test، Test Case Augmentation و Reduction، Test Case Selection مورد جستجو قرار گرفت. پس از جستجو مقالاتی مربوط به مجلات و کنفرانس‌های مهم نرم‌افزار همچون ICSE، IS-ASE، IEEE Transactions on Software Engineering و Empirical Software Engineering. بررسی و در مجموع

30- Mutation testing

معیار و مقدارش، یک کد اختصاص می‌دهیم که در جدول ۱ خلاصه شده‌اند.

۴- خلاصه روش‌ها و ارزیابی آن‌ها

در این قسمت خلاصه هر یک از مقاله‌های در نظر گرفته شده بیان می‌شود. سپس هر کدام از معیارهای ارزیابی که در مقاله اصلی اشاره شده باشد به همراه مقدار آن معیار ذکر می‌گردد. برای مثال طبق جدول ۱، C3:1 به این معناست که در این مقاله، نوع برنامه‌های مورد استفاده برای ارزیابی، محک هستند.

۴-۱- فنون کاهش مجموعه آزمون

روش کاهش مجموعه آزمون برحسب تقاضا^{۳۱} را ارائه کرده‌اند تا مهندسان بتوانند حد بالای خاصی بر روی فقدان در قابلیت تشخیص خطای فنون کاهش بگذارند. این روش با تنظیم سطح اطمینان^{۳۲} داده شده $c\%$ و یک حد بالای 1% بر روی فقدان قابل پذیرش در قابلیت تشخیص خطا، کمک می‌کند تا یک زیرمجموعه نماینده را که نیازمندی‌های آزمون یکسانی با مجموعه آزمون داده شده ارضا می‌کند داشته باشیم و همچنین حداکثر 1% فقدان در قابلیت تشخیص خطا را در حداقل $c\%$ از نمونه‌هایی که این فنون اعمال می‌شود، داشته باشیم. این روش ابتدا یک جدول فقدان تشخیص خطا^{۳۳} را با جمع‌آوری آمارهایی در مورد فقدان در قابلیت تشخیص خطا در سطح دستورالعمل، با در نظر گرفتن سه سطح اطمینان (90% ، 95% و 99%)، ایجاد می‌کند. بعد از جمع‌آوری این اطلاعات، مسئله را با برنامه‌ریزی خطی عدد صحیح^{۳۴} مدل می‌کند. سپس با حل این مسئله، زیرمجموعه نماینده تولید می‌گردد.

معیارها: C1:1، C2:1، C3:1، C4:2، C5:1، C6:1، C7:3، C8:1، C9:2، C10:2، C11:2، C12:2

کومار^{۳۵} و همکاران [۹]، بیان کرده‌اند که بیشتر آزمایش‌هایی که برای آزمون نرم‌افزار طراحی می‌شوند،

31- On-demand test suite reduction

32- Confidence level

33- Fault-detection-loss

34- Integer linear programming

35-Kumar

استفاده نمی‌شوند یا تکراری‌اند. پس این‌گونه آزمایش‌ها، هزینه مورد نیاز برای آزمون نرم‌افزار را افزایش می‌دهند. مقاله مذکور از فن خوشه‌بندی فازی^{۳۶} برای کاهش تعداد آزمایش‌ها استفاده کرده تا آزمون نرم‌افزار نتایج دقیق‌تر و به‌صرفه‌تری داشته باشد. استفاده از روش فازی به هنگام خوشه‌بندی نتایج دقیق‌تری را به ارمغان می‌آورد. در خوشه‌بندی سخت^{۳۷}، داده به خوشه‌های از هم مجزا تقسیم می‌شود، به طوری که هر عنصر داده‌ای دقیقاً متعلق به یک خوشه است. در خوشه‌بندی فازی که به آن خوشه‌بندی نرم^{۳۸} نیز گفته می‌شود، عناصر داده‌ای می‌توانند به بیش از یک خوشه تعلق داشته باشند. همچنین هر عنصر داده‌ای یک مجموعه از سطوح عضویت دارد. این بیانگر قدرت ارتباط میان آن عنصر داده‌ای و یک خوشه خاص است. این مقاله از پیچیدگی سیکلوماتیک به عنوان حدس اولیه برای تعداد خوشه‌ها استفاده می‌کند. دلیل استفاده از این معیار این است که به نقطه شروع مطمئنی احتیاج است تا بتوان سازوکار خوشه‌بندی فازی را آغاز نمود.

معیارها: C1:1، C2:1، C3:2، C4:1، C5:1، C6:1، C7:1، C8:2، C9:1، C10:2، C11:2، C12:2

گوتلیب^{۳۹} و همکاران [۱۰]، از روش شبکه جریان^{۴۰} برای کاهش اندازه مجموعه آزمون استفاده کرده‌اند. در این مقاله سه مشکل حیطة کاهش مجموعه آزمون شناسایی شده است و روش جدیدی پیشنهاد شده است که برای غلبه بر این سه مشکل، از جریانات بیشینه شبکه^{۴۱} استفاده می‌کند. این سه مشکل عبارت‌اند از: الف) زیرمجموعه کمینه، تضمین شده نیست؛ یعنی روش‌های موجود راه‌حل‌های تقریباً بهینه تولید می‌کنند؛ ب) راه‌حل‌های موجود، بین زمان کاهش و تعداد آزمایش‌ها مصالحه برقرار می‌کنند و نمی‌توانند به هر دو برسند. مثلاً روش‌های دقیق بر اساس برنامه‌ریزی خطی عدد صحیح، قادر هستند یک راه‌حل بهینه بیابند، اما با هزینه زمان اجرای طولانی. در طرف مقابل، روش‌های حریمانه اکتشافی از لحاظ زمان اجرا بهتر هستند، اما مجموعه آزمون

36-Fuzzy clustering technique

37-Hard clustering

38-Soft clustering

39- Gotlieb

40- Flow network

41- Network maximum flows

ارزیابی‌هایشان نشان می‌دهد که مدل Mixt هم از لحاظ کارایی و هم بهره‌وری از دو مدل دیگر بهتر بوده است. همچنین این مدل‌ها با ابزار MINTS، ابزار رایج کاهش مجموعه آزمون، مقایسه شده‌اند. نتایج ارزیابی بیانگر این است که نه تنها Mixt از MINTS از لحاظ بهره‌وری بهتر است، بلکه مجموعه آزمون را نیز بیشتر کاهش می‌دهد.

معیارها: C1:1، C2:1، C3:2، C6:3، C10:2، C11:12.

۴-۲ فنون انتخاب آزمایش

همتی و همکاران [۱۲]، روش انتخاب مبتنی بر مدل را ارائه کرده‌اند. در سال‌های اخیر، صنعت نرم‌افزار تمایل زیادی به خودکارسازی فرآیند تولید آزمایش‌ها با استفاده از مدل نرم‌افزارهای تحت آزمون^{۴۷} از خود نشان داده است. اما اجرای آزمون مبتنی بر مدل^{۴۸} نیاز به منابع زیادی دارد که در عمل، مشکلاتی را از لحاظ زمانی به وجود می‌آورد. بدین منظور باید از آزمایش‌های موجود، تعدادی آزمایش انتخاب کرد تا نیازی به اجرای تمامی آزمایش‌ها نباشد. فنون انتخاب در دو دسته کلی انتخاب مبتنی بر پوشش^{۴۹} و انتخاب مبتنی بر تشابه^{۵۰} تقسیم‌بندی می‌شوند. فرض فنون انتخاب مبتنی بر پوشش این است که هر چه آزمایش‌های انتخاب شده پوشش بیشتری از کد یا مدل داشته باشند، خطاهای بیشتری می‌توانند کشف کنند. فرض فنون مبتنی بر تشابه این است که هر چه آزمایش‌ها تنوع بیشتری داشته باشند، خطاهای بیشتری می‌توانند کشف کنند. این مقاله در دسته دوم جای دارد. برای این‌که بتوان از دسته دوم استفاده کرد، نیاز به یک معیار تشابه است تا بتوان تنوع یک مجموعه را با میانگین گرفتن از تشابه مقادیر به صورت دودویی محاسبه کرد. بعد از تعریف معیار تشابه، نیاز به یک الگوریتم انتخاب است تا زیرمجموعه‌ای از آزمایش‌ها که بین اعضایش، کمترین تشابه دودویی وجود دارد را انتخاب نماید. این روش معیارهای شباهت را با استفاده از

بزرگتری تولید می‌کنند؛ در نتیجه نیاز به مصالحه وجود دارد؛ پ) قابلیت تشخیص خطا یا پوشش کد حفظ نمی‌شود. روش پیشنهادی که FLOWER نام دارد، روش دقیقی برای یافتن تعداد کمینه آزمایش‌ها است که نیازمندی‌های یکسانی را نسبت به مجموعه آزمون اصلی، پوشش می‌دهد. این روش، مسئله کاهش را به شکل یک گراف دو قسمتی^{۴۲} مدل کرده است که ارتباط بین نیازمندی‌های آزمون و آزمایش‌ها را بیان می‌کند. این شبکه، محدودیت‌های ظرفیتی^{۴۳} خاصی دارد. روش FLOWER، از روش فورد-فولکرسون^{۴۴} برای محاسبه جریانات بیشینه و از فنون برنامه‌نویسی محدودیت‌دار^{۴۵} برای جستجو میان جریانات بهینه استفاده می‌کند. نویسندگان روش FLOWER را با دو روش حریصانه و برنامه‌ریزی خطی عدد صحیح مقایسه کرده‌اند. از لحاظ زمان اجرایی، FLOWER به‌طور میانگین ۳۰٪ بیشتر از روش حریصانه به زمان احتیاج دارد؛ ولی بهتر از روش برنامه‌ریزی خطی عدد صحیح عمل می‌کند. از لحاظ توانایی کاهش اندازه مجموعه‌های آزمون، FLOWER دقیقاً همانند روش برنامه‌ریزی خطی عدد صحیح عمل می‌کند؛ در صورتی که روش حریصانه، مجموعه آزمون‌هایی با اندازه ۱۰٪ الی ۱۵٪ بزرگ‌تر از روش FLOWER و برنامه‌ریزی خطی عدد صحیح تولید می‌کند.

معیارها: C1:1، C2:1، C3:2، C6:3، C10:2، C11:1.

گوتلیب و همکاران [۱۱]، روشی مبتنی بر برنامه‌نویسی محدودیت‌دار برای کاهش پیشنهاد کرده‌اند. در این مقاله سه مدل برنامه‌نویسی محدودیت‌دار مختلف ارائه شده است. این مقاله بیان می‌دارد که هر مسئله کاهش را می‌توان توسط یک گراف دو قسمتی نشان داد که یک قسمت نشان‌دهنده نیازمندی‌ها و قسمت دیگر نشان‌دهنده آزمایش‌ها است. متغیر دامنه^{۴۶}، متغیری است که دامنه محدودی دارد. محققان سه مدل ذکر شده را بر روی سیستم‌های ویدئو کنفرانس سیسکو اعمال کرده‌اند. نتایج

42- Bipartite graph

43- Capacity

44- Ford-Fulkerson

45- Constraint programming

46- Domain variable

47- Software Under Test (SUT)

48- Model Based Testing (MBT)

49- Coverage-based Selection

50- Similarity-based Selection

محرک‌ها^{۵۱} و محافظ‌ها^{۵۲} بر روی انتقالات^{۵۳} مدل حالت^{۵۴}، محاسبه می‌کند و از یک الگوریتم ژنتیک برای انتخاب آزمایش‌ها استفاده می‌کند. آزمایش‌ها از یک مدل حالت تولید می‌شوند و به جای این‌که آزمایش‌های واقعی و قابل اجرا باشند، آزمایش‌های انتزاعی هستند. از آنجا که مقایسه‌های تشابه در سطح انتزاعی انجام می‌گیرند (اطلاعاتی که لازم نیستند را در نظر نمی‌گیرند) و آزمایش‌های قابل اجرا بعد از انتخاب آزمایش‌های انتزاعی برای اجرای مجدد تولید می‌گردند، هزینه تولید آزمایش می‌تواند کاهش یابد. از چندین تابع تشابه مانند شمارش^{۵۵}، همینگ^{۵۶}، جاکارد^{۵۷}، لونشتاین^{۵۸}، سراسری و محلی برای ارزیابی روش پیشنهادی استفاده شده است. نتایج ارزیابی‌ها نشان داده است که استفاده از معیار تشابه ژاکارد بهترین نتیجه را داشته است و ۷۷٪ در هزینه اجرای آزمون صرفه‌جویی شده است.

معیارها: C12:2, C11:1, C10:2, C9:2, C8:2, C6:2, C5:2, C4:2, C3:2, C2:3, C1:2

میرعرب و همکاران [۱۳]، روشی را معرفی کرده‌اند که با استفاده از برنامه‌ریزی خطی عدد صحیح و بهینه‌سازی چند معیاره، زیرمجموعه‌ای از آزمایش‌ها که اندازه‌اش از قبل مشخص می‌باشد را انتخاب می‌نماید. برخلاف روش‌های چندهدفه موجود، این تحقیق بیان کرده است که تابع بهینه‌سازی چندمعیاره تلاش می‌کند تا به نرخ تشخیص خطای بالایی با استفاده از آزمایش‌های انتخاب شده دست یابد. این روش ایمن نیست، به این علت که آزمایش‌هایی که می‌توانند خطاها را آشکار سازند را نادیده می‌گیرد. اما این روش وقتی که شرکت تولید نرم‌افزار با محدودیت زمان روبه‌رو است، می‌تواند خیلی عملی باشد. در عمل، فرآیندهای تولید نرم‌افزار اغلب محدودیت‌های زمانی را بر روی آزمون پس‌نمایی اعمال می‌کنند؛ در نتیجه این روش می‌تواند به استفاده کارآمد از منابع محدود تحت چنین شرایطی کمک کند. این روش با چندین فن انتخاب (مبتنی

- 51-Trigger
- 52- Guard
- 53- Transition
- 54- State model
- 55- Counting
- 56- Hamming
- 57-Jaccard
- 58-Levenshtein

بر پوشش و مبتنی بر شبکه باور بی‌زی) ارزیابی شده است. نتایج ارزیابی‌ها نشان داده است که روش پیشنهادی نسبت به روش‌های مقایسه شده، بهتر عمل می‌کند.

گلیگوریچ^{۵۹} و همکاران [۱۴]، فن جدیدی به نام اکستازی^{۶۰} ارائه کرده‌اند که انتخاب را با استفاده از وابستگی پویای آزمایش‌ها به فایل‌ها، انجام می‌دهد. نویسندگان معیار جدیدی برای ارزیابی فن انتخاب به نام زمان سرتاسری^{۶۱} معرفی کرده‌اند. نویسندگان بیان داشته‌اند در صورتی یک فن انتخاب مناسب است و نسبت به فن باز آزمودن همه آزمایش‌ها بهتر است که به‌طور میانگین زمان سرتاسری آن کوتاه‌تر از زمان مورد نیاز برای اجرای تمامی آزمایش‌ها باشد. یک فن انتخاب شامل سه مرحله است: الف) مرحله تحلیل که آزمایش‌ها را برای اجرا کردن انتخاب می‌کند؛ ب) مرحله اجرا که آزمایش‌های انتخاب شده را اجرا می‌کند؛ پ) مرحله جمع‌آوری که اطلاعات اجرایی از نسخه فعلی را برای تحلیل نسخه بعدی جمع‌آوری می‌نماید. بیشتر تحقیقات، فنون انتخاب را بر اساس زمان اجرایی مرحله دوم ارزیابی کرده‌اند. برای این‌که بتوان به‌طور منصفانه فنون انتخاب را ارزیابی کرد، در نظر گرفتن زمان سرتاسری - از آغاز اجرای مجموعه آزمون برای نسخه جدید تا زمانی که تمامی آزمایش‌ها در دسترس باشند - که تولیدکننده مشاهده می‌کند الزامی است. اکستازی با ابزار معروف FaultTracer نیز مقایسه شده است. نتایج ارزیابی نشان می‌دهند که اکستازی به نسبت FaultTracer زمان سرتاسری خیلی کمتری دارد. همچنین از لحاظ تعداد آزمایش‌های انتخابی، اکستازی بهتر عمل می‌کند.

معیارها: C12:1, C11:1, C10:2, C7:4,6, C6:1,2, C5:3, C4:2, C3:2, C2:4,5, C1:2

لگونسن^{۶۲} و همکاران [۱۵]، بیان کرده‌اند که کارهای انجام شده در حوزه انتخاب آزمایش را می‌توان در دو دسته کلی پویا و ایستا تقسیم‌بندی کرد. یک فن انتخاب پویا به دو نوع اطلاعات نیاز دارد: الف) اطلاعات تغییر بین

59-Gligoric
60-EKSTAZI
61-End-to-end time
62-Legunsen

دو نسخه نرم‌افزار؛ ب) وابستگی‌های آزمون که به‌طور پویا حین اجرای آزمون‌ها بر روی نسخه قدیمی نرم‌افزار، محاسبه می‌گردند. با استفاده از این اطلاعات، این فن تحلیل می‌کند که چگونه تغییرات کد با وابستگی‌ها تعامل می‌کند تا زیرمجموعه‌ای از آزمون‌ها که با تغییرات کد در ارتباط هستند را تشخیص دهد. فنون پویا از سال ۱۹۹۳ توجه محققان زیادی را به خود جلب کرده‌اند که در بین آن‌ها، FaultTracer و اکستازی را می‌توان از جدیدترین فنون انتخاب نام برد. فنونی که وابستگی‌های آزمون با ریزدانی سطح پایین را جمع‌آوری می‌کنند، ممکن است که دقیق‌تر بوده و تعداد آزمایش‌های کمتری را برای اجرا انتخاب نمایند؛ اما به سربار تحلیل بیشتری نیاز دارند. در طرف مقابل، فنونی که وابستگی‌های آزمون با ریزدانی سطح بالا را جمع‌آوری می‌کنند، ممکن است کمتر دقیق باشند ولی سربار تحلیل کمی دارند. همانطور که قبلاً در این گزارش بیان شد، اکستازی فن پویایی برای انتخاب می‌باشد. به دلیل نیاز داشتن این فن به وابستگی‌هایی که به‌طور پویا جمع‌آوری می‌شوند، کاربرد این فن در عمل با محدودیت مواجه است. عواملی که باعث محدودیت می‌شوند، عبارتند از: الف) وقتی از فنون پویا برای انتخاب استفاده می‌کنیم، وابستگی‌های پویای آزمون برای نسخه قدیمی ممکن است همیشه در دسترس نباشند، مثلاً وقتی که این فنون را برای اولین بار، به پروژه‌ای که چندین نسخه قبلی دارد، اعمال می‌کنیم؛ ب) جمع‌آوری وابستگی‌های پویای آزمون برای پروژه‌های بزرگ ممکن است امری زمان‌بر باشد؛ پ) در سامانه‌های بیدرنگ به دلیل این‌که فراکندگاری برای تشخیص وابستگی‌ها ممکن است باعث ایجاد وقفه در روند عادی اجرا شود، انتخاب پویا ممکن است قابل اعمال نباشد؛ ت) برای برنامه‌های غیرقطعی (به دلیل ماهیت تصادفی یا همروندی)، وابستگی‌هایی که به‌طور پویا جمع‌آوری می‌شوند ممکن است تمامی مسیرهای ممکن را پوشش ندهند و منجر شود تا این فنون ایمن نباشند. نقطه مقابل فنون پویا، فنون ایستا هستند که از تحلیل

ایستای برنامه برای انتخاب ایمن آزمایش استفاده می‌کنند. این فنون تاکنون برای پروژه‌های واقعی مورد مطالعه قرار نگرفته‌اند. همچنین تاکنون مشخص نشده است که کدام سطح از ریزدانی آزمون برای فنون ایستا مناسب‌تر است. اگرچه کار اخیر [۱۴] بر روی فنون پویا نشان داده است که ریزدانی سطح رده نتایج بهتری را نسبت به سطح روش فراهم می‌کند.

در این مطالعه دو فن ایستا به نام‌های ClassSRTS و MethSRTS با فن اکستازی مقایسه شده‌اند. فن ClassSRTS فن ایستای انتخاب در سطح رده و MethSRTS، فن ایستای انتخاب در سطح روش می‌باشد. نتایج آزمایش‌ها نشان می‌دهد که اکستازی، ClassSRTS و MethSRTS به ترتیب ۲۰/۶٪، ۴/۲۹٪ و ۴۳/۸٪ از آزمایش‌ها را برای اجرا انتخاب می‌کنند. جهت یادآوری، فنون ایمن انتخاب، فنونی هستند که تمامی آزمایش‌هایی که مرتبط با تغییرات هستند را انتخاب نمایند و فنون انتخاب دقیق، فنونی هستند که تنها آزمایش‌هایی را انتخاب کنند که با تغییرات مرتبط هستند. در مقایسه MethSRTS و ClassSRTS از لحاظ دقیق بودن و ایمن بودن، ClassSRTS به ترتیب در ۰/۲٪ و ۳۳٪ از برنامه‌ها نامن و نادقیق بوده و MethSRTS به ترتیب در ۱۰/۶٪ و ۵۵/۷٪ از برنامه‌ها نامن و نادقیق بوده است اما میزان ناامنی اکستازی خیلی کمتر از هر دو بوده است. نتیجه مهم این تحقیق این است که فنون ایستای انتخاب در سطح رده، قابل مقایسه با اکستازی هستند و نتایج امیدوارکننده‌ای دارند و محققان باید بهبودهایشان را در این حوزه ادامه دهند.

معیارها: C1:2, C2:4,5, C3:2, C4:2, C5:3, C6:1,2, C7:4,6, C10:2, C11:1, C12:1

۴-۳ فنون اولویت‌دهی آزمایش

عرفین و همکاران [۱۶] از اطلاعات نیازمندی‌ها برای بهبود اولویت‌دهی آزمایش استفاده کرده‌اند. سامانه‌های نرم‌افزاری بر اساس نیازمندی‌ها توسعه داده شده‌اند و نیازمندی‌های خاصی، نسبت به بقیه مهم‌تر (شامل ویژگی‌هایی هستند که توسط بیشتر توسط کاربران

مورد استفاده قرار می‌گیرد) و خطاخیزتر^{۶۳} هستند. اغلب آزمونگران دانش محدودی برای درک مشکلات محصولات نرم‌افزاری دارند که در چنین حالتی، اطلاعات نیامندی‌ها به‌طور بالقوه می‌تواند در تشخیص منشأ خطاها کمک کند. به علاوه، با ایجاد ارتباط میان نیازمندی‌ها، کد و خطاهای کشف‌شده حین آزمون پس‌نمایی، مهندسان نرم‌افزار می‌توانند محصولات نرم‌افزاری را به‌طور جامعی نگهداری نمایند. در نتیجه می‌توان محصولات ایمن‌تری را توسعه داد. نویسندگان بیان کرده‌اند با وجود این‌که اهمیت دخیل کردن اطلاعات نیازمندی‌ها در حین مرحله آزمون نرم‌افزار، به‌خوبی توسط جامعه مهندسان نرم‌افزار درک شده است، تنها تعداد کمی از محققان، استفاده از نیازمندی‌ها در آزمون نرم‌افزار را مورد مطالعه قرار داده‌اند. برای مثال مقاله [۱۷] گزارش کرده است که آزمایش‌های اولویت‌دهی شده بر اساس اهمیت و خطاخیزبودن نیازمندی‌ها، قادر بوده است تا خطاهای دشوار را زودتر کشف کند. معمولاً نیازمندی‌های مرتبط یا مشابه در رده یکسان یا در رده‌هایی که در یک سامانه فرعی داخلی هستند، پیاده‌سازی می‌شوند که این کار باعث منسجم‌ترشدن محصول نرم‌افزاری می‌شود. این بدان معنا است که آزمایش‌های مربوط به نیازمندی‌های مرتبط یا یکسان، مجموعه رده‌های مشابهی را مورد آزمون قرار می‌دهند. در کار قبلی همین نویسندگان [۱۸]، مشاهده شده است که آزمایش‌های با خصوصیات مشترک، متمایل به داشتن قابلیت تشخیص خطای یکسان هستند. اولویت‌دهی آزمایش‌ها با در نظر گرفتن ارتباط میان آزمایش‌ها و نیازمندی‌ها، می‌تواند به بهبود فرآیند آزمون پس‌نمایی کمک کند. از این رو، هدف این تحقیق این است که آیا خوشه‌بندی آزمایش‌ها بر اساس شباهت نیازمندی‌ها می‌تواند کارایی فنون پس‌نمایی، مخصوصاً اولویت‌دهی را بهبود دهد یا خیر. نتایج ارزیابی این تحقیق نشان می‌دهد که روش خوشه‌بندی صرف نظر از روش انتخابی که به کار برده است، کارا می‌باشد.

معیارها: C12:2, C11:2, C10:2, C9:2, C8:1, C6:6, C5:3, C4:2, C3:2, C2:6, C1:3

63- Fault-prone

توماس^{۶۴} و همکاران [۱۹]، اولویت‌دهی آزمایش‌ها را به صورت ایستا و با استفاده از مدل‌های موضوعی^{۶۵} انجام داده‌اند. نویسندگان بیان داشته‌اند که بیشتر فنون اولویت‌دهی که در تاکنون ارائه شده‌اند، از رفتار اجرایی یا مدل خصوصیات هر آزمایش برای هدایت فرآیند اولویت‌دهی استفاده می‌کنند. در این مقاله حالتی مفروض است که این منابع اطلاعاتی در دسترس نیستند و همچنین کد منبع سامانه تحت آزمون نیز در دسترس نیست. در نتیجه فن ارائه شده در دسته فنون ایستای جعبه سیاه می‌باشد. این فن یک الگوریتم تحلیل متن به نام مدل موضوعی را بر روی داده‌های زبانی^{۶۶} آزمایش‌ها که شامل توضیحات، ثابت‌ها و رشته‌ها هستند، اعمال می‌کند تا عملکرد هر آزمایش را تقریب بزند که به فن پیشنهادی این امکان را می‌دهد تا اولویت بالا را به آزمایش‌هایی بدهد که عملکردهای مختلفی از نرم‌افزار تحت آزمون را بیازمایند. در واقع این فن از داده‌های مهم که در آزمایش‌ها تعیین شده‌اند، استفاده می‌کند. ایده این روش از آنجا آمده است که پژوهش‌های اخیر یافته‌اند که موضوع‌هایی که از داده‌های زبانی کشف می‌شوند، تقریب خوبی از عملکرد در کد منبع را نشان می‌دهند. این مقاله فرض کرده است وقتی دو آزمایش، موضوع‌های یکسان داشته باشند، در عملکرد مشابه‌اند و خطاهای یکسانی را تشخیص خواهند داد. با وجود داده‌های زبانی، طیف وسیعی از الگوریتم‌های تحلیل متن را می‌توان بر روی این داده‌ها اعمال کرد. در یک سوی این طیف، می‌توان از الگوریتم‌های ساده مقایسه متن مانند تساوی رشته‌ها استفاده کرد.

با وجودی که این روش سریع و ساده است، اما پتانسیل نادیده گرفتن جنبه‌های مهم آزمایش‌ها وجود دارد. در طرف دیگر، پردازش زبان طبیعی با استفاده از درخت تجزیه و دستور زبان می‌باشد که نیازمند داده‌های آموزشی است و کارایی لازم را ندارد و خودکارسازی اولویت‌دهی را با مشکل مواجه می‌سازد. بین این دو سر

64- Thomas

65- Topic modeling

66-Linguistic data

طیف، مدل‌های موضوعی قرار دارند که از مدل کیسه کلمات^{۶۷} و رخداد کلمات برای تقریب عملکرد هر آزمایش استفاده می‌کنند. مزیت این روش این است که سریع است و به صورت بدون نظارت^{۶۸} انجام می‌گیرد و به هیچ داده آموزشی یا طبقه‌بندی از قبل تعریف شده نیاز ندارد. این روش با سه روش اولویت‌دهی تصادفی، نسخه جعبه سیاه گراف فراخوانی^{۶۹} و مبتنی بر رشته مقایسه شده است. مشاهده شده است که این روش ۳۱٪ از روش‌های ذکر شده کارتر می‌باشد و بهتر عمل کرده است.

معیارها: C12:2, C11:2, C10:1, C9:2, C8:1, C6:9, C5:3, C4:2, C3:1, C2:6, C1:3

رودرمل و همکاران [۲۰]، روشی ارائه کرده‌اند که از فراوانی واژه^{۷۰} و معکوس فراوانی سند^{۷۱} که از مفاهیم بازیابی اطلاعات^{۷۲} هستند، برای غلبه بر محدودیت‌های فنون مبتنی بر پوشش استفاده می‌کند. امتیاز TF در اولویت‌دهی، فراوانی پوشش یک عنصر کد توسط یک آزمایش است؛ هرچه یک آزمایش، عنصر خاصی از کد را چندین بار اجرا کند، آن آزمایش امتیاز TF بیشتری به آن عنصر می‌دهد. مفهوم TF ممکن است برای یافتن خطاهایی که توسط اجرا کردن چندین بار کد خاصی ناشی می‌شوند، مناسب باشد. مثلاً به کارگرفتن چندین باره یک شرط ممکن است شانس ملاقات دیگر حالت‌های برنامه را افزایش دهد. در این حالت، آزمایش‌هایی که عناصری از کد با امتیاز TF بالا را پوشش می‌دهند، ممکن است شانس بیشتری نسبت به سایر آزمایش‌ها برای تشخیص خطاها در برنامه را داشته باشند. امتیاز DF یک عنصر کد در اولویت‌دهی، متناسب است با تعداد آزمایش‌هایی که آن عنصر را می‌آزمایند. هر چه تعداد آزمایش‌هایی که یک عنصر را پوشش می‌دهند افزایش یابد، امتیاز DF آن عنصر افزایش می‌یابد. مقدار IDF معکوس DF است؛ در نتیجه از امتیاز IDF به منظور یافتن عناصر نادر کد استفاده می‌شود. آزمایش‌هایی که

67-Bag-of-word Model
68-unsupervised
69-Call graph
70-Term Frequency (TF)
71-Inverted Document Frequency (IDF)
72-Information Retrieval

تعداد زیادی از عناصر با IDF بالا را پوشش می‌دهند، ممکن است ظرفیت بالایی برای یافتن خطاها در برنامه را داشته باشند؛ زیرا عناصر منحصر به فرد زیادی را پوشش می‌دهند. این مقاله پیشنهاد کرده است زمانی که وابستگی بین پوشش و قابلیت تشخیص خطا کم باشد، روش ارائه شده نسبت به روش‌های مبتنی بر پوشش قابل اعتمادتر است. در غیر این صورت بهتر است از روش‌های مبتنی بر پوشش برای اولویت‌دهی استفاده کرد.

معیارها: C12:2, C11:2, C10:2, C9:2, C8:1, C7:1,3,4, C6:1,7, C5:3, C4:2, C3:1, C2:6, C1:3

سها^{۷۳} و همکاران [۲۱]، روشی مبتنی بر بازیابی اطلاعات را برای اولویت‌دهی ارائه کرده‌اند. بیشتر سندهایی که توسط مهندسان نرم‌افزار تولید می‌شود، متنی هستند و تولیدکنندگان نرم‌افزار از اسامی معناداری برای توضیحات درون منبع کد و نام متغیرها استفاده می‌کنند. همچنین حین نوشتن آزمایش‌ها از اسامی مشابهی با اسامی که در کد به کار برده‌اند، استفاده می‌کنند. این تحقیق مسئله اولویت‌دهی را به یک مسئله بازیابی اطلاعات تبدیل کرده است. تفاوت بین دو نسخه، پرس‌وجو^{۷۴} است و آزمایش‌ها، مجموعه اسناد^{۷۵} هستند. سپس آزمایش‌ها بر اساس میزان تشابه بین تفاوت‌های برنامه و آزمایش‌ها امتیازدهی می‌شوند. در این روش از اطلاعات پوشش استفاده نشده است.

معیارها: C12:2, C11:1, C10:2, C9:2, C8:1,2, C6:7, C5:3, C4:2, C3:1,2, C2:6, C1:3

پاندا^{۷۶} و همکاران [۲۲]، روشی طراحی کرده‌اند که تنها آن قسمت‌هایی از برنامه که توسط تغییرات، تحت تأثیر قرار گرفته‌اند، مشخص شده و دوباره آزمون می‌گردند. این مقاله روشی ایستا برای اولویت‌دهی آزمایش‌های برنامه‌های شیء‌گرا پیشنهاد کرده است. گزارش شده که واحدی که مقدار اتصال^{۷۷} بالایی دارد، امکان وجود خطای بیشتری نسبت به واحدهای دیگر دارد؛ در نتیجه آزمایش‌های واحدی با مقدار اتصال بیشتر را اجرا می‌کند، خطاهای بیشتری را نسبت به دیگر آزمایش‌ها آشکار می‌نماید؛ از

73- Saha
74- Query
75- Document collection
76- Panda
77- Coupling

این رو این مقاله از معیار اتصال بخش‌های تحت تأثیر برنامه برای اولویت‌دهی آزمایش‌ها استفاده می‌کند. این روش ابتدا، یک گراف میانی از برنامه را با در نظر گرفتن وابستگی‌های ممکن بین عناصر مختلف برنامه می‌سازد. سپس با استفاده از برش‌بندی^{۷۸} و با توجه به تغییری که به برنامه داده شده است، گرافی حاصل می‌شود به نام گراف برش تأثیر یافته^{۷۹} نشان‌دهنده گره‌های تحت تأثیر تغییرات و وابستگی‌های شان. سپس برای هر گره گراف، اتصال مولفه تأثیر یافته^{۸۰} محاسبه می‌گردد. هر گرهی که مقدار ACC اش بیشتر باشد، نشان‌دهنده این است که احتمال خطا خیز بودن آن گره بالاتر است. در واقع گره‌های دیگر وابستگی بیشتری نسبت به این گره دارند. سپس مقادیر ACC برای تمامی گره‌ها، خوشه‌بندی^{۸۱} می‌شوند. خوشه‌بندی به این علت است که تمامی گره‌های ASG به‌طور مساوی خطا خیز نیستند و برخی، از برخی دیگر خطا خیزترند. سپس تمامی آزمایش‌ها اجرا می‌شوند تا اطلاعات پوشش آن‌ها استخراج گردد. وزن هر آزمایش برابر می‌شود با مجموع وزن گره‌هایی که پوشش داده است. در نهایت آزمایش‌ها بر اساس مجموع وزن گره‌هایی که پوشش داده‌اند، اولویت‌دهی می‌شوند.

معیارها: C12:1, C11:2, C10:2, C9:2, C8:1, C7:4, C6:1,8, C5:3,3, C4:2, C3:1,2, C2:6, C1:3

اقبالی و همکاران [۲۳]، بیان کرده‌اند که روش‌های رایج برای اولویت‌دهی، از اطلاعات آزمایش‌های قبلاً اجرا شده، مانند اطلاعات پوشش استفاده می‌کنند. کارایی این روش‌ها در صورتی که تعداد گره‌ها^{۸۲} در گام‌های اولویت‌دهی افزایش یابد، کاهش می‌یابد. این مقاله با استفاده از ترتیب الفبایی^{۸۳}، روش جدیدی ارائه کرده که در فنون مبتنی بر پوشش، گره‌ها را می‌شکند و به‌طور قابل توجهی نرخ تشخیص خطا را افزایش می‌دهد. فنون حریصانه و تکراری اولویت‌دهی را بر اساس پوشش انجام می‌دهند که شامل

- 78- Slicing
- 79- Affected Slice Graph (ASG)
- 80- Affected Component Coupling (ACC)
- 81- Clustering
- 82- Tie
- 83- Lexicographical ordering

دو فن کامل^{۸۴} و افزایشی^{۸۵} هستند. این فنون در هر قدم، یک آزمایش از آزمایش‌هایی را که قبلاً انتخاب نشده‌اند انتخاب می‌نمایند. هدف فنون کامل این است که تعداد عناصری که پوشش داده می‌شوند، بیشینه گردد. در صورتی که فنون افزایشی می‌خواهند آزمایش‌هایی زودتر انتخاب شوند که بیشترین تعداد از عناصری که در قدم‌های قبلی پوشش داده نشده‌اند، پوشش داده شوند. بنابراین در هر مرحله از فنون کامل، انتخاب آزمایش مستقیماً از انتخاب‌های قبلی است. اما در فنون افزایشی، انتخاب در هر مرحله، تأثیر آزمایش‌هایی که قبلاً انتخاب شده بودند را نیز در نظر می‌گیرد. در هر قدم از فنون افزایشی، احتمال این که تساوی اتفاق بیفتد وجود دارد؛ یعنی بیش از یک آزمایش وجود دارد که بیشترین پوشش از موجودیت‌های هنوز پوشش داده نشده را دارد. اگر تساوی اتفاق بیفتد، فنون افزایشی به‌طور تصادفی یکی از آزمایش‌ها را انتخاب می‌کند. هنگامی که تساوی اتفاق می‌افتد، انتخاب تصادفی، به دو علت از لحاظ کارایی مشکل دارد: الف) تعداد دفعات رخداد تساوی زیاد است؛ ب) وقتی تساوی اتفاق می‌افتد، تعداد آزمایش‌هایی که می‌توانند انتخاب شوند، زیاد هستند؛ در نتیجه انتخاب تصادفی، به نوعی انتخاب حریصانه است. از این رو اگر آزمایش‌ها به‌طور نظام‌یافته انتخاب گردند، مزیت محسوب می‌شود. این روش به جای این که موجودیت‌ها را به دو گروه پوشش داده شده و هنوز پوشش داده نشده طبقه‌بندی کند، آن‌ها را بر اساس تعداد دفعاتی که تا قدم جاری پوشش داده شده‌اند، مرتب می‌کند. با این کار، تمام موجودیت‌ها در انتخاب آزمایش بعدی در نظر گرفته می‌شوند. پس ایده کلیدی این مقاله این است که موجودیت‌هایی که کمتر پوشش داده شده‌اند، اولویت بالاتری برای انتخاب دارند. به عبارتی وقتی تساوی اتفاق بیفتد، آن آزمایش‌ای که پوشش حداکثری از موجودیت‌هایی که یک بار تاکنون پوشش داده شده‌اند دارد، انتخاب می‌گردد و به همین ترتیب الی آخر. پیاده‌سازی این ایده با استفاده از ترتیب الفبایی به خوبی انجام می‌گیرد.

84- Total technique
85- Additional technique

مبارها: C12:1, C11:1, C10:2, C9:2, C8:1, C7:4,5, C6:1,5, C5:3, C4:2, C3:1, C2:6, C1:3

هائو و همکاران [۶]، تفاوت ترتیبی که فنون افزایشی تولید می‌کند را با ترتیب بهینه، از لحاظ پوشش بررسی کرده‌اند. همان‌طور که می‌دانیم، فنون اولویت‌دهی به دنبال تشخیص قابلیت تشخیص خطای آزمایش‌ها هستند تا بتوانند آن‌ها را به درستی اولویت‌دهی کنند؛ اما از آنجا که پیش از اجرای آزمایش‌ها، قابلیت تشخیص خطایشان مشخص نیست، باید به دنبال هدف میانی بود. تاکنون، فنی که رودرمل به نام فن مبتنی بر پوشش افزایشی، ارائه کرده است، کارترین روش برای هدف میانی بوده است. با توجه به نتایج تجربی فوق‌العاده خوب فن مبتنی بر پوشش افزایشی، نویسندگان در مورد این‌که چقدر اختلاف و تفاوت بین ترتیب آزمایش‌های حاصل از فن مبتنی بر پوشش افزایشی و ترتیب آزمایش‌ها با مقدار بهینه هدف میانی وجود دارد، کنجکاو شدند. برای پی بردن به تفاوت هزینه و کارایی بین فن مبتنی بر پوشش افزایشی و ترتیب بهینه، مطالعه تجربی بر روی ۱۰ پروژه انجام گرفته و خصوصیات تجربی این دو فن در مقایسه با یکدیگر واریسی شده است. به منظور این‌که بتوان این مطالعه را انجام داد، نویسندگان فن اولویت‌دهی مبتنی بر پوشش بهینه را به صورت مسئله برنامه‌ریزی خطی عدد صحیح مدل کرده‌اند و در نتیجه قادر به رسیدن به ترتیب بهینه برحسب پوشش، در زمان قابل قبول با استفاده از حل‌کننده‌های موجود برنامه‌ریزی خطی عدد صحیح، برای برنامه‌های بزرگ بوده‌اند. علاوه بر آن، برای دانستن حد بالای اولویت‌دهی، فن اولویت‌دهی بهینه ایده‌آل را نیز پیاده‌سازی کرده‌اند که ترتیب اجرای آزمایش‌ها را بر اساس تعداد خطاهای تشخیص داده شده مرتب می‌کند. اگر چه فن ایده‌آل، عملی نیست، اما به عنوان یک فن کنترلی عمل می‌کند.

بنابراین همان‌طور که اشاره شد، این مقاله سه فن را با هم مقایسه می‌کند: الف) فن مبتنی بر پوشش افزایشی که رودرمل پیشنهاد کرده است؛ ب) فن مبتنی بر پوشش بهینه که اولویت‌دهی را به گونه‌ای با استفاده از برنامه‌ریزی

خطی انجام می‌دهد تا پوشش بهینه را به دست می‌آورد؛ پ) فن بهینه ایده‌آل که به عنوان فن کنترلی است و بهینه‌ترین ترتیب آزمایش‌ها را نشان می‌دهد که قابلیت تشخیص خطای بیشینه دارند. حال برای ارزیابی و مقایسه این سه فن، دو مطالعه تجربی انجام داده‌اند.

مطالعه اولی که انجام داده‌اند، دو فن اول باهم مقایسه شده است. از این مطالعه سه نتیجه به دست آمده است: الف) فن مبتنی بر پوشش بهینه از لحاظ پوشش، اندکی از فن افزایشی بهتر است؛ ب) فن مبتنی بر پوشش بهینه از لحاظ قابلیت تشخیص خطا خیلی ضعیف‌تر از فن افزایشی عمل می‌کند؛ پ) فن مبتنی بر پوشش افزایشی از لحاظ بهره‌وری خیلی ضعیف‌تر از فن افزایشی عمل می‌کند.

مطالعه دومی که صورت گرفته، هر سه فن با هم مقایسه شده‌اند. نتایج به دست آمده بدین صورت هستند: فن مبتنی بر پوشش بهینه از لحاظ پوشش خیلی بهتر از فن بهینه ایده‌آل عمل می‌کند، اما از لحاظ قابلیت تشخیص خطا، خیلی ضعیف‌تر عمل می‌کند. همچنین فن مبتنی بر پوشش افزایشی از لحاظ پوشش خیلی بهتر از فن بهینه ایده‌آل عمل می‌کند، اما از لحاظ قابلیت تشخیص خطا، خیلی ضعیف‌تر عمل می‌کند. نتیجه ارزشمندی که می‌توان از این دو مطالعه تجربی به دست آورد، این است که نباید با در نظر گرفتن پوشش به عنوان هدف میانی، به دنبال بهینگی در اولویت‌دهی باشیم و باید هدف میانی به‌طور محتاطانه‌ای انتخاب گردد.

مبارها: C12:2, C11:2, C10:1, C9:2, C8:1, C7:3, C6:1,5,9,10, C5:3, C4:2, C3:2, C2:6, C1:3

لو^{۸۶} و همکاران [۲۴]، فنون اولویت‌دهی را در دنیای واقعی تولید نرم‌افزار مورد بررسی قرار داده‌اند. نویسندگان بیان داشته‌اند که فنون فعلی، تمرکزشان بر روی ارزیابی بر اساس تغییرات مصنوعی ساده بر روی کد منبع و آزمون‌ها است. برای مثال، تغییرات در منبع کد معمولاً خطاهای کاشته شده^{۸۷} هستند و مجموعه آزمون اصلاً افزایش^{۸۸} نمی‌یابد. در طرف مقابل، در دنیای واقعی

86-Lu

87-Seeded

88-Augment

تولید نرم‌افزار، تغییرات مختلفی در منبع کد و مجموعه آزمون سامانه‌های نرم‌افزاری ایجاد می‌شود. از این رو، واضح نیست که نتایجی که تاکنون، تحقیقات مختلف در اولویت‌دهی به دست آورده‌اند، در دنیای واقعی تولید نرم‌افزار معتبر هستند یا خیر. در این مقاله، اولین مطالعه تجربی برای بررسی تهدید اعتبار فنون اولویت‌دهی انجام شده است. برای این کار، ۲۴ فن مختلف بر روی هشت برنامه واقعی آزمایش شده‌اند. نتایج ارزیابی‌ها بدین صورت هستند: الف) هرچه از اطلاعات پوشش به‌روزتر برای اولویت‌دهی استفاده گردد، کارایی همه فنون افزایش می‌یابد؛ ب) همه فنون زمانی که مجموعه آزمون، افزایش داشته باشد، کارایی‌شان به شدت افت می‌کند؛ پ) همه فنون زمانی که تنها تغییرات در کد داشته باشیم، کارایی‌شان زیاد تغییر نمی‌کند و پایدار هستند.

معیارها: C12:1, C11:2, C10:1, C9:2, C8:1, C7:1,3,4, C6:1,4,5, C5:3, C4:2, C3:2, C2:6, C1:3,4

لیو^{۸۹} و همکاران [۲۵]، فنون ایستا و پویای اولویت‌دهی را به‌طور تجربی مورد مقایسه قرار داده‌اند. فنون ایستا به‌طور مستقیم با کد منبع و آزمایش سر و کار دارند. فنون پویا بر اساس اطلاعات اجرایی عمل می‌کنند. نویسندگان سه فن ایستا به نام‌های فن مبتنی بر گراف فراخوانی‌ها، فن مبتنی بر فاصله رشته^{۹۰} و فن مبتنی بر عنوان را با چهار فن پویا به نام‌های فن حریصانه کامل، فن حریصانه افزایشی، فن تصادفی تطبیقی و فن مبتنی بر جستجو از لحاظ کارایی، بهره‌وری و تشابه خطاهای کشف شده، در ریزدانگی‌های مختلف آزمایش (برای مثال سطح روش و رده) مورد مقایسه قرار داده‌اند. نتایج آزمایش‌ها عبارتند از:

- تفاوت زیادی از لحاظ کارایی بین فنون مورد مطالعه وجود دارد. به‌طور میانگین، فن ایستای مبتنی بر گراف فراخوانی در سطح رده، کاراترین روش است، در حالی که فن پویای افزایشی در سطح روش، کاراترین روش است. به‌طور کلی، فنون ایستا در سطح رده از فنون پویا بهتر

89-Luo
90-String-Distance-Based

عمل می‌کنند. اما فنون پویا در سطح روش از فنون ایستا بهتر عمل می‌کنند.

- ریزدانگی آزمون به‌طور چشمگیری، کارایی فنون اولویت‌دهی را تحت تأثیر قرار می‌دهد. تمامی فنون مطالعه شده در سطح روش بهتر از سطح رده عمل می‌کنند. تغییرات مقادیر APFD در سطح روش در مقایسه با سطح رده کمتر است که دلالت بر این دارد که عملکرد فنون مطالعه شده در سطح روش پایدارتر است. این یافته به پژوهشگران پیشنهاد می‌دهد که از ریزدانگی سطح روش یا حتی ریزدانگی‌های سطح پایین‌تری استفاده کنند.

- فنون مطالعه شده خطاهای غیرمشابهی را برای بالاترین آزمایش‌های اولویت‌دهی شده، کشف می‌کنند. به‌طور خاص، در سطح روش این فنون تنها در ۳۰٪ از خطاهای تشخیص داده شده برای ۱۰٪ آزمایش‌های اولویت‌دهی شده، مشترک هستند. این مشاهده برای کارهای آینده چندین پیشنهاد می‌دهد: الف) می‌توان برای تشخیص خطاهای خاص و سخت، به دنبال فنون اولویت‌دهی خاصی بود؛ ب) برای هدف قرار دادن خطاهای خاص در مکان‌های خاص از برنامه، فنون مختلف اولویت‌دهی می‌توانند مورد استفاده قرار گیرند؛ پ) برای دستیابی به کارایی بالاتر، اطلاعات پویا و ایستا باید با یکدیگر ترکیب شوند؛ ت) APFD تصویر واضحی از کارایی نسبی فنون مختلف را بیان می‌کند؛ در حالی که تفاوت مجموعه‌ای بین خطاهای تشخیص داده شده توسط فنون مختلف را نمی‌تواند به‌طور واضح نشان دهد. در نتیجه این تفاوت مجموعه‌ای می‌تواند به عنوان معیار جدیدی برای تحقیقات آینده در نظر گرفته شود.

- در سطح روش، فن مبتنی بر گراف فراخوانی از کارایی خیلی بیشتری برخوردار است. فنون مبتنی بر فاصله رشته و عنوان، وقتی که تعداد آزمایش‌ها افزایش می‌یابد، به زمان بیشتری احتیاج دارند.

معیارها: C12:2, C11:2, C10:1, C9:2, C8:1, C7:3, C6:1,5,9,10, C5:3, C4:2, C3:2, C2:6, C1:3

هنارد^{۹۱} و همکاران [۲۶]، فنون اولویت‌دهی جعبه سیاه

91-Henard

جدول ۲: فنون اولویت‌دهی جعبه سفید و جعبه سیاه [۲۶]

فن	شماره	نام اختصار	نام کامل	هدف اولویت‌دهی
جعبه سفید	۱	TS	Total Statement[28][29][30]	پوشش حداکثر تعداد دستورالعمل‌ها
	۲	AS	Additional Statement[28][29][30]	پوشش حداکثر تعداد دستورالعمل‌های پوشش داده نشده
	۳	TB	Total Branch[28][29][30]	پوشش حداکثر تعداد شرط‌ها
	۴	AB	Additional Branch[28][29][30]	پوشش حداکثر تعداد شرط‌های پوشش داده نشده
	۵	TM	Total Method[28][29][30]	پوشش حداکثر تعداد روش‌ها
	۶	AM	Additional Method[28][29][30]	پوشش حداکثر تعداد روش‌های پوشش داده نشده
	۷	ASS	Additional Spanning Statements[31]	پوشش حداکثر تعداد دستورالعمل‌های غلبه کننده پوشش داده نشده
	۸	ASB	Additional Spanning Branches[31]	پوشش حداکثر تعداد شرط‌های غلبه کننده پوشش داده نشده
	۹	SD	Statement Diversity[32][33]	فاصله ژاکارد بین دستورالعمل‌ها بیشینه شود
	۱۰	BD	Branch Diversity[32][33]	فاصله ژاکارد بین شرط‌ها بیشینه شود
جعبه سیاه	۱	t-W	t-wise[34][35][36]	حداکثر تعاملات بین t تا ورودی مدل پوشش داده شود
	۲	IMD	Input Model Diversity[37][38]	فاصله ژاکارد بین ورودی‌های مدل بیشینه شود
	۳	TIMM	Total Input Model Mutation[38][39]	تعداد مدل‌های جهش یافته کشته شده بیشینه شود
	۴	AIMM	Additional Input Model Mutation[39] [38]	تعداد مدل‌های جهش یافته اخیراً کشته شده بیشینه شود
	۵	MiOD	Min. Output Diversity[40]	فاصله NCD بین خروجی‌ها کمینه شود
	۶	MaOD	Max. Output Diversity[40]	فاصله NCD بین خروجی‌ها بیشینه شود
	۷	ID-NCD	Input Diversity w/NCD[40]	فاصله NCD بین ورودی‌ها بیشینه شود
	۸	ID-Lev	Input Diversity w/Levenshtein[41][42]	فاصله لونشتاین بین ورودی‌ها بیشینه شود
	۹	I-TSD	Input Test Set Diameter[43]	فاصله NCD بین مجموعه چندتایی از ورودی‌ها بیشینه شود
	۱۰	O-TSD	Output Test Set Diameter[43]	فاصله NCD بین مجموعه چندتایی از خروجی‌ها بیشینه شود

را می‌دهد تا پوشش کد را افزایش دهند و در نتیجه قابلیت تشخیص خطا افزایش می‌یابد. همچنین ادعا شده است [۲۷] که فنون جعبه سفید پرهزینه هستند و استفاده از اطلاعات پوشش از نسخه‌های قبلی، باعث کاهش کارایی فنون اولویت‌دهی در چندین نسخه می‌گردد. این فرضیه‌ها باعث شده است تا برای مقایسه کامل فنون اولویت‌دهی، این تحقیق انجام گیرد. برای این کار ۲۰ فن اولویت‌دهی شامل ۱۰ فن اولویت‌دهی جعبه سفید با ۱۰ فن اولویت‌دهی جعبه سیاه با یکدیگر مقایسه شده‌اند. این فنون در جدول ۲ خلاصه شده‌اند. نتایجی که آزمایش‌ها بر روی این ۲۰ فن انجام داده‌اند بدین شرح است:

را با جعبه سفید مقایسه کرده‌اند. نویسندگان بیان کرده‌اند که با وجودی که فنون اولویت‌دهی جعبه سفید طی دو دهه گذشته، به‌طور زیادی مورد مطالعه قرار گرفته‌اند، فنون جعبه سیاه کمتر مورد مطالعه قرار گرفته‌اند. همچنین فنون جعبه سیاه نه تنها با فنون جعبه سفید مقایسه نشده‌اند، بلکه بین خودشان نیز مورد مقایسه قرار نگرفته‌اند. از این رو مشخص نیست که فنون جعبه سفید در مقایسه با فنون جعبه سیاه چگونه عمل می‌کنند. مزیت فنون جعبه سیاه این است که نیازی به کد منبع ندارند و در نتیجه نیازی به دسترس‌پذیری کد منبع و فراکدگذاری نیست. در طرف مقابل، ممکن است این فرضیه وجود داشته باشد که دسترسی به اطلاعات کد، به فنون جعبه سفید این اجازه

• بهترین فنون جعبه سفید، ASS، AB و ASB می‌باشند که بهترین نرخ تشخیص خطا را نشان داده‌اند.

• بهترین فنون جعبه سیاه، t-W، I-TSD و IMD می‌باشند. • وقتی این شش فن با هم مقایسه شدند، مشاهده شد که تفاوت APFD بین فنون جعبه سفید و جعبه سیاه، بین ۲٪ تا ۴٪ می‌باشد و فنون جعبه سفید در ۵۶٪ تا ۶۰٪ موارد بهتر از فنون جعبه سیاه عمل می‌کنند. از بین این فنون، ASB بهترین نتیجه را داشته است. این نتایج بیانگر این است که فنون جعبه سیاه به‌طور چشمگیری با فنون جعبه سفید قابل رقابت هستند، با وجودی که در این فنون اطلاعات ساختاری در دسترس نمی‌باشد.

• بعد از اجرای ۱۰٪ اول آزمایش‌ها بر روی فنون مختلف، مشاهده شد که فنون جعبه سفید و جعبه سیاه در ۶۰٪ خطاهای یافت شده اشتراک دارند. در نتیجه فنون جعبه سفید و جعبه سیاه مجموعه‌های یکسانی از خطاها را کشف می‌کنند.

• فنون جعبه سیاه به‌طور کلی نسبت به فنون جعبه سفید، به زمان بیشتری برای اولویت‌دهی مجموعه آزمون نیاز دارند.

معیارها: C12:2, C11:2, C10:2, C9:2, C8:1, C7:1, 4, C6:1, 2, 5, 10, C5:1, C4:1, C3:1, C2:6, C1:3

۴-۴ فنون افزایش مجموعه آزمون

در مقالات [۴۴] و [۴۵] فونونی ارائه شده است که تمرکزشان بر روی فنون تولید آزمایش است که از آزمایش‌های موجود استفاده می‌کنند. این دو مقاله به ترتیب از الگوریتم‌های کانکولیک^{۹۲} و ژنتیک استفاده می‌کنند. مطالعات تجربی نشان داده است که هر کدام از این دو می‌تواند در پوشش کدی که جدید اضافه شده است، مؤثر باشد.

معیارها: C12:1, C11:2, C10:1, C7:1, C6:1, C5:3, C4:2, C3:2, C2:7, C1:4

در مقاله [۴۶]، فنون افزایش با در نظر گرفتن عواملی که بر روی آن‌ها تأثیر می‌گذارد، بررسی شده‌اند. این عوامل عبارت‌اند از: الگوریتمی که برای تولید آزمایش‌ها استفاده

شده است، ترتیبی که هدف‌ها در حین تولید آزمایش‌ها در نظر گرفته شده‌اند و روشی که آزمایش‌ها استفاده مجدد می‌شوند. نتایج این تحقیق نشان داد که عامل اصلی که افزایش را تحت تأثیر قرار می‌دهد، الگوریتمی است که برای تولید آزمایش‌ها استفاده می‌شود. این مقاله پیشنهاد کرده است که فنون افزایش ترکیبی^{۹۳} می‌توانند به‌طور مؤثر این الگوریتم‌ها را ترکیب کنند تا روش‌هایی تولید کنند که مقرون به‌صرفه‌تر از هر الگوریتمی باشد که به تنهایی استفاده می‌شود.

معیارها: C12:2, C11:2, C10:2, C7:1, C6:1, C5:1, C4:1, C3:1, C2:7, C1:4

پیشنهاد اخیر در مقاله دیگری [۴۷] بررسی شده است. این مقاله یک روش افزایش ترکیبی ارائه کرده است که ابتدا الگوریتم تولید آزمایش کانکولیک را بر روی برنامه اعمال می‌کند و سپس الگوریتم ژنتیک را اعمال می‌کند. به این روش درهم‌گذاری ثابت^{۹۴} گفته می‌شود. طبق نتایج تحقیق، این روش از روش غیرترکیبی کارآمدتر است، اما از لحاظ بهره‌وری ناامیدکننده بوده است. عیب دیگر این روش این است که فرض می‌کند مهندسان فنون افزایش را تا کامل شدن ادامه می‌دهند؛ یعنی تا زمانی پوشش را تقویت می‌کنند که هیچ راهی برای پوشش هدف‌ها وجود نداشته باشد. وقتی که زمان، اجازه چنین آزمونی را می‌دهد، این فرض منطقی است. اما آزمون پس‌نمایی مکرراً تحت محدودیت‌های زمانی انجام می‌شود. در این موارد هدف، پیداکردن فنون افزایشی نیست که در پایان حلقه اجراش، بهترین پوشش از عناصر جدیداً اضافه شده را تولید کند؛ بلکه هدف این است که فن افزایشی را پیدا کنیم که می‌تواند به پوشش، سریع‌تر از بقیه برسد.

معیارها: C12:2, C11:2, C10:2, C7:1, C6:1, C5:1, C4:1, C3:1, C2:7, C1:4

مقاله دیگری [۷] هر دو مسئله فوق را بررسی کرده است. این مقاله چارچوبی برای روش ترکیبی ارائه کرده است که الگوریتم‌های تولید آزمایش را به صورت پویا، درهم‌گذاری می‌کند. این چارچوب می‌تواند بر اساس

93- Hybrid
94-Fixed interleaving

92- Concolic

مراجع

- [1] H. Do, "Recent Advances in Regression Testing Techniques," in *Advances in Computers*, Elsevier, 2016, pp. 1–25.
- [2] S. Yoo and M. Harman, "Regression testing minimization, selection and prioritization: a survey," *Softw. Testing, Verif. Reliab.*, vol. 22, no. 2, pp. 67–120, 2012.
- [3] S. Wang, S. Ali, and A. Gotlieb, "Minimizing test suites in software product lines using weight-based genetic algorithms," *Proceeding fifteenth Annu. Conf. Genet. Evol. Comput. Conf.*, pp. 1493–1500, 2013.
- [4] G. Rothermel, M. J. Harrold, J. Von Ronne, and C. Hong, "Empirical studies of test suite reduction," *Softw. Testing, Verif. Reliab.*, vol. 12, no. 4, pp. 219–249, 2002.
- [5] G. Rothermel and M. J. Harrold, "Analyzing regression test selection techniques," *IEEE Trans. Softw. Eng.*, vol. 22, no. 8, pp. 529–551, 1996.
- [6] D. Hao, L. Zhang, L. Zang, Y. Wang, X. Wu, and T. Xie, "To Be Optimal Or Not in Test-Case Prioritization," *IEEE Trans. Softw. Eng.*, vol. 6, no. 1, pp. 1–20, 2015.
- [7] Y. Kim, Z. Zu, M. Kim, M. B. Cohen, and G. Rothermel, "Hybrid Directed Test Suite Augmentation: An Interleaving Framework," in *2014 IEEE Seventh International Conference on Software Testing, Verification and Validation*, 2014, pp. 263–272.
- [8] D. Hao, L. Zhang, X. Wu, H. Mei, and G. Rothermel, "On-demand test suite reduction," in *2012 34th International Conference on Software Engineering (ICSE)*, 2012, pp. 738–748.
- [9] G. Kumar and P. K. Bhatia, "Software testing optimization through test suite reduction using fuzzy clustering," *CSI Trans. ICT*, vol. 1, no. 3, pp. 253–260, 2013.
- [10] A. Gotlieb and D. Marijan, "FLOWER: optimal test suite reduction as a network maximum flow," in *Proceedings of the 2014 International Symposium on Software Testing and Analysis*, 2014, pp. 171–180.
- [11] A. Gotlieb, M. Carlsson, M. Liaaen, D. Marijan, and A. Pétilion, "Automated Regression Testing Using Constraint Programming," 2016.
- [12] H. Hemmati and L. Briand, "An industrial investigation of similarity measures for model-based test case selection," in *2010 IEEE 21st International Symposium on Software Reliability Engineering*, 2010, pp. 141–150.
- [13] S. Mirarab, S. A. Esfahani, and L. Tahvildari, "Size-Constrained Regression Test Case Selection Using Multi-Criteria Optimization," *IEEE Trans. Softw. Eng.*, vol. 99, no. 1, pp. 936–956, 2012.
- [14] M. Gligoric, L. Eloussi, and D. Marinov, "Practical regression test selection with dynamic file dependencies," *Proc. 2015 Int. Symp. Softw. Test. Anal. - ISSTA 2015*, vol. 520, pp. 211–222, 2015.
- [15] O. Legunsen, F. Hariri, A. Shi, Y. Lu, L. Zhang, and D. Marinov, "An extensive study of static regression test selection in modern software evolution," in *Proceedings of the 2016 24th ACM SIGSOFT International Symposium on Foundations of Software Engineering*, 2016, pp. 583–594.
- [16] M. J. Arafeen and H. Do, "Test Case Prioritization Using

الگوریتم‌های تولید آزمایش و ترتیب هدف و روش‌های استفاده مجدد از آزمایش، پارامتری شود. در این چارچوب یک کنترل‌کننده وجود دارد که به‌طور پویا در مورد این‌که در هر زمانی چه الگوریتمی استفاده شود، تصمیم‌گیری می‌کند. در نتیجه در طی زمان از قدرت هر الگوریتم تولید آزمایش استفاده می‌شود. این روش اکثر اوقات نسبت به روش درهم‌گذاری ثابت به پوشش بیشتری در زمان کمتر دست می‌یابد.

معیارها: C1:4, C2:7, C3:1, C4:1, C5:1, C6:1, C7:1, C10:2, C11:2, C12:2

۵- نتیجه‌گیری

این مقاله مهم‌ترین تحقیقات و یافته‌های آزمون پس‌نمایی را گزارش کرده است. برای نیل به این هدف، مقالات مروری آزمون پس‌نمایی بررسی شده‌اند و کاستی‌های آن‌ها شناسایی شده است. سپس با روشی نظام‌یافته مقالاتی از مهم‌ترین کنفرانس‌ها و مجلات در دوره شش ساله ۲۰۱۰ تا ۲۰۱۶ شناسایی و پالایش شدند. در مرحله بعد ضمن تبیین مفاهیم ضروری، معیارهایی معرفی شده‌اند که امکان ارزیابی علمی، غیرسلیقه‌ای و تکرارپذیر برای فنون آزمون پس‌نمایی میسر گردد. با فراهم شدن چارچوب لازم، در بخش اعظم مقاله خلاصه مقالات یافت شده تشریح شده، نتایج مطالعه‌های هر یک گزارش شده و سپس با معیارهای معرفی شده ارزیابی شده‌اند. به‌طور خلاصه می‌توان گفت هم‌اکنون در دوران گذار فنون آزمون پس‌نمایی از سطح تحقیقات نظری به سمت کاربردهای واقعی صنعتی به‌سر می‌بریم. بنابراین نیاز تحقیقاتی امروز مطالعه‌هایی است که بفهمد هر روش در چه کاربردی موفق‌تر عمل می‌کند و عوامل زمینه‌ای مؤثر در موفقیت آن کدام است. همچنین نیاز به مخازن کدهایی داریم که از پروژه‌های واقعی جمع‌آوری شده باشند که همگان روش‌های خود را با آن‌ها ارزیابی نمایند. حاصل این کار تعمیم‌پذیری بیشتر نتیجه مطالعه‌ها و امکان مقایسه معنی‌دار است.

- erage testing,” *IEEE Trans. Softw. Eng.*, vol. 29, no. 11, pp. 974–984, 2003.
- [32]Y. Cao, Z. Q. Zhou, and T. Y. Chen, “On the correlation between the effectiveness of metamorphic relations and dissimilarities of test case executions,” in *2013 13th International Conference on Quality Software*, 2013, pp. 153–162.
- [33]Z. Q. Zhou, A. Sinaga, and W. Susilo, “On the fault-detection capabilities of adaptive random test case prioritization: Case studies with large test suites,” in *System Science (HICSS)*, 2012 45th Hawaii International Conference on, 2012, pp. 5584–5593.
- [34]R. C. Bryce and C. J. Colbourn, “Prioritized interaction testing for pair-wise coverage with seeding and constraints,” *Inf. Softw. Technol.*, vol. 48, no. 10, pp. 960–970, 2006.
- [35]R. C. Bryce and A. M. Memon, “Test suite prioritization by interaction coverage,” in *Workshop on Domain specific approaches to software test automation: in conjunction with the 6th ESEC/FSE joint meeting*, 2007, pp. 1–7.
- [36]J. Petke, S. Yoo, M. B. Cohen, and M. Harman, “Efficiency and early fault detection with lower and higher strength combinatorial interaction testing,” in *Proceedings of the 2013 9th Joint Meeting on Foundations of Software Engineering*, 2013, pp. 26–36.
- [37]C. Henard, M. Papadakis, G. Perrouin, J. Klein, P. Heymans, and Y. Le Traon, “Bypassing the combinatorial explosion: Using similarity to generate and prioritize t-wise test configurations for software product lines,” *IEEE Trans. Softw. Eng.*, vol. 40, no. 7, pp. 650–670, 2014.
- [38]C. Henard, M. Papadakis, G. Perrouin, J. Klein, and Y. Le Traon, “Assessing software product line testing via model-based mutation: An application to similarity testing,” in *Software Testing, Verification and Validation Workshops (ICSTW)*, 2013 IEEE Sixth International Conference on, 2013, pp. 188–197.
- [39]M. Papadakis, C. Henard, and Y. Le Traon, “Sampling program inputs with mutation analysis: Going beyond combinatorial interaction testing,” in *2014 IEEE Seventh International Conference on Software Testing, Verification and Validation*, 2014, pp. 1–10.
- [40]E. Rogstad, L. Briand, and R. Torkar, “Test case selection for black-box regression testing of database applications,” *Inf. Softw. Technol.*, vol. 55, no. 10, pp. 1781–1795, 2013.
- [41]H. Hemmati, A. Arcuri, and L. Briand, “Achieving scalable model-based testing through test case diversity,” *ACM Trans. Softw. Eng. Methodol.*, vol. 22, no. 1, p. 6, 2013.
- [42]Y. Ledru, A. Petrenko, S. Boroday, and N. Mandran, “Prioritizing test cases with string distances,” *Autom. Softw. Eng.*, vol. 19, no. 1, pp. 65–95, 2012.
- [43]R. Feldt, S. Poulding, D. Clark, and S. Yoo, “Test set diameter: Quantifying the diversity of sets of test cases,” *arXiv Prepr. arXiv1506.03482*, 2015.
- [44]Z. Xu and G. Rothermel, “Directed test suite augmentation,” *Proc. - Asia-Pacific Softw. Eng. Conf. APSEC*, pp. 406–413, 2009.
- [45]Z. Xu, M. B. Cohen, and G. Rothermel, “Factors Affecting Requirements-Based Clustering,” in *2013 IEEE Sixth International Conference on Software Testing, Verification and Validation*, 2013, pp. 312–321.
- [17]H. Srikanth, L. Williams, and J. Osborne, “System test case prioritization of new and regression test cases,” in *2005 International Symposium on Empirical Software Engineering*, 2005., 2005, p. 10–pp.
- [18]R. Carlson, H. Do, and A. Denton, “A clustering approach to improving test case prioritization: An industrial case study,” *IEEE Int. Conf. Softw. Maintenance, ICSM*, pp. 382–391, 2011.
- [19]S. W. Thomas, H. Hemmati, A. E. Hassan, and D. Blostein, “Static test case prioritization using topic models,” *Empir. Softw. Eng.*, vol. 19, no. 1, pp. 182–212, 2014.
- [20]J. H. Kwon, I. Y. Ko, G. Rothermel, and M. Staats, “Test case prioritization based on information retrieval concepts,” *Proc. - Asia-Pacific Softw. Eng. Conf. APSEC*, vol. 1, pp. 19–26, 2014.
- [21]R. K. Saha, L. Zhang, S. Khurshid, and D. E. Perry, “RE-PiR: An Information Retrieval based Approach for Regression Test Prioritization,” in *37th International Conference on Software Engineering*, Florence Italy, Mary, 2015.
- [22]S. Panda, D. Munjal, and D. P. Mohapatra, “A Slice-Based Change Impact Analysis for Regression Test Case Prioritization of Object-Oriented Programs,” *Adv. Softw. Eng.*, vol. 2016, p. 1, 2016.
- [23]S. Eghbali and L. Tahvildari, “Test Case Prioritization Using Lexicographical Ordering,” *IEEE Trans. Softw. Eng.*, vol. 42, no. 12, pp. 1178–1195, 2016.
- [24]Y. Lu, Y. Lou, S. Cheng, L. Zhang, D. Hao, Y. Zhou, and L. Zhang, “How does regression test prioritization perform in real-world software evolution?,” *Proc. 38th Int. Conf. Softw. Eng. - ICSE ’16*, pp. 535–546, 2016.
- [25]Q. Luo, K. Moran, and D. Poshyvanyk, “A large-scale empirical comparison of static and dynamic test case prioritization techniques,” in *Proceedings of the 2016 24th ACM SIGSOFT International Symposium on Foundations of Software Engineering*, 2016, pp. 559–570.
- [26]C. Henard, M. Papadakis, M. Harman, and Y. Le Traon, “Comparing White-box and Black-box Test Prioritization,” pp. 523–534, 2016.
- [27]H. Mei, D. Hao, L. L. Zhang, L. L. Zhang, J. Zhou, and G. Rothermel, “A static approach to prioritizing JUnit test cases,” *IEEE Trans. Softw. Eng.*, vol. 38, no. 6, pp. 1258–1275, Nov. 2012.
- [28]S. Elbaum, A. G. Malishevsky, and G. Rothermel, “Test case prioritization: A family of empirical studies,” *IEEE Trans. Softw. Eng.*, vol. 28, no. 2, pp. 159–182, 2002.
- [29]S. Elbaum, G. Rothermel, S. Kanduri, and A. G. Malishevsky, “Selecting a cost-effective test case prioritization technique,” *Softw. Qual. J.*, vol. 12, no. 3, pp. 185–210, 2004.
- [30]G. Rothermel, R. H. Untch, C. Chu, and M. J. Harrold, “Prioritizing test cases for regression testing,” *IEEE Trans. Softw. Eng.*, vol. 27, no. 10, pp. 929–948, 2001.
- [31]M. Marré and A. Bertolino, “Using spanning sets for cov-

- [61]Kung, David. Object-oriented Software Engineering: An Agile Unified Methodology. McGraw-Hill Higher Education, 2013.
- [62]Do, Hyunsook, Siavash Mirarab, Ladan Tahvildari, and Gregg Rothermel. "The effects of time constraints on test case prioritization: A series of controlled experiments." IEEE Transactions on Software Engineering 36, no. 5 (2010): 593-617.
- ing the Use of Genetic Algorithms in Test Suite Augmentation," Proc. 12th Annu. Conf. Genet. Evol. Comput., no. 1, pp. 1365–1372, 2010.
- [46]Z. Xu, Y. Kim, M. Kim, G. Rothermel, and M. B. Cohen, "Directed Test Suite Augmentation: Techniques and Tradeoffs," FSE '10 Proc. eighteenth ACM SIGSOFT Int. Symp. Found. Softw. Eng., pp. 257–266, 2010.
- [47]Z. Xu, Y. Kim, M. Kim, and G. Rothermel, "A hybrid directed test suite augmentation technique," Proc. - Int. Symp. Softw. Reliab. Eng. ISSRE, pp. 150–159, 2011.
- [48]Busjaeger, Benjamin, and Tao Xie. "Learning for test prioritization: an industrial case study." In Proceedings of the 2016 24th ACM SIGSOFT International Symposium on Foundations of Software Engineering, pp. 975-980. ACM, 2016.
- [49]Qiu, Dong, Bixin Li, Shunhui Ji, and Hareton Leung. "Regression testing of web service: a systematic mapping study." ACM Computing Surveys (CSUR)47, no. 2 (2015): 21.
- [50]Catal, Cagatay, and Deepti Mishra. "Test case prioritization: a systematic mapping study." Software Quality Journal 21, no. 3 (2013): 445-478.
- [51]Engström, Emelie, Per Runeson, and Mats Skoglund. "A systematic review on regression test selection techniques." Information and Software Technology 52, no. 1 (2010): 14-30.
- [52]Sipser, Michael. Introduction to the Theory of Computation. 3rd Edition. Boston: Thomson Course Technology, 2013.
- [53]Anderson, Jeffrey Ryan. "Understanding contextual factors in regression testing techniques." PhD diss., NORTH DAKOTA STATE UNIVERSITY, 2016.
- [54]Ammann, Paul, and Jeff Offutt. Introduction to software testing. Cambridge University Press, 2016.
- [55]Jeffrey, Dennis, and Neelam Gupta. "Improving fault detection capability by selectively retaining test cases during test suite reduction." IEEE Transactions on software Engineering 33, no. 2 (2007).
- [56]Khalilian, Alireza, Mohammad Abdollahi Azgomi, and Yalda Fazlalizadeh. "An improved method for test case prioritization by incorporating historical test case data." Science of Computer Programming 78, no. 1 (2012): 93-116.
- [57]Zhang, Lu, Shan-Shan Hou, Chao Guo, Tao Xie, and Hong Mei. "Time-aware test-case prioritization using integer linear programming." In Proceedings of the eighteenth international symposium on Software testing and analysis, pp. 213-224. ACM, 2009.
- [58]Jia, Yue, and Mark Harman. "An analysis and survey of the development of mutation testing." IEEE transactions on software engineering 37, no. 5 (2011): 649-678.
- [59]Nethercote, Nicholas, and Julian Seward. "Valgrind: a framework for heavyweight dynamic binary instrumentation." In ACM Sigplan notices, vol. 42, no. 6, pp. 89-100. ACM, 2007.
- [60]Emam, Seyedeh Sepideh, and James Miller. "Test case prioritization using extended digraphs." ACM Transactions on Software Engineering and Methodology (TOSEM) 25, no. 1 (2015): 6.